

எங்கள் பெயரால்
இறைவன் முன்

என்ன சொல்கிறார்
சிவாசாரியார்?

அமரர், ஸ்ரீமத்

நடராஜக் குருக்கள் விஜயலக்ஷ்மி அம்மா

அவர்களின்

வருஷாப்திக வெளியீடு

Digitized by Madhavam Foundation
no. 07. 2014

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்
வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

அமரர், ஸ்ரீமதி

நடராஜக் குருக்கள் விஜயலட்சுமி அம்மா

விஜயலட்சுமி அம்மா விண்ணுலகம் சேர்ந்த தினம்
விஜயவெளும் நல்லாடாடின் ஆடியிலே
கிருஷ்ணபட்சத் துவாதுசியில் சிவனுலகம் சென்றாங்கு

கீழ் ன்.

எங்கள் பெயரால் இறைவன்முன் என்ன சொல்கிறார் சிவாசாரியர்?

இந்துசமயக் கீர்ப்பைகளில் பயன்படும் கீர்ப்பைகள் பற்றிடும்
அவற்றில் பயன்படும் மந்திரங்கள் பற்றிடும்
வீரவாண விளக்கங்கள்.

(‘இந்துசாதனம்’ பத்திரிகையில் வெளிவந்த
தொடர்கட்டுரையின் ஒரு பகுதி)

ஆசிரியர்:

வித்யாபூஷணம், பிரம்மஸ்ரீ
ப. சிவானந்தசர்மா B.A.(Hons)
(கோப்பாய் சிவம்)

ஆவரங்கால்

அமரர், ஸ்ரீமத்

நடராஜக்குருக்கள் விஜயலட்சுமி அம்மா

அவர்களின்

வருஷாப்திக வெளியீடு

23 ~ 07 ~ 2014

சீவமயம்

சமர்ப்பணம்

எமது குடும்பத்தின் குலவிளக்கு

புகழோடு வாழ்ந்து

அன்பாலும் பண்பாலும்

எம்மை நன்கு வளர்த்தெடுத்து

இப்புவிமில் மிளிர்ச்செய்த

எமது அன்புத் தெய்வம்

அமரர், ஸ்ரீமதி

நடராஜக் குருக்கள் விஜயலட்சுமி அம்மா

அவர்களின்

வருஷாப்திக ஞாபகார்த்தமாக

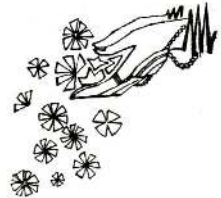
இம்மலரினைச்

சமர்ப்பணம் செய்கின்றோம்

குடும்பத்தினர்

சீவன்கோவில், சூரவரங்கால்,

புத்தூர்.

எங்கள் பெயரால் இறைவனுக்கு என்ன சொல்கிறார் சீவாச்சாரியர்?

இந்துக்களாகிய நமது நாளாந்த வாழ்க்கையில் ஆலய வழிபாடு முதன்மை பெறுகிறது. ஆலய வழிபாட்டில் கிரியைகள் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன. கிரியைகளினில் மந்திரங்கள் முழு இடத்தையும் பிடித்துள்ளன. மந்திரங்கள் வடமொழியில் அமைந்துள்ளன. வடமொழி நமக்குப் புரியாத மொழியாக உள்ளது. இது வழிபடுவோரில் சிலருக்கு சங்கடத்தை ஏற்படுத்துவது இயல்பானதே.

கிரியைகள் நடைபெறும்போது நாம் அங்கு சாட்சியாக நிற்கிறோம். எங்கள் கைகளில் தர்ப்பையாலான பவித்திரம் இருக்கிறது. எங்கள் பெயர்களுையெல்லாம் அங்கு சீவாச்சாரியர் கூறுகிறார். அவ்வளவும் நமக்குப் புரிகின்றன. அதற்குமேல் அங்கு நமக்குப் புரியாத இரு விடயங்கள் உள்ளன.

அங்கு நிகழ்பவை என்ன? அங்கு சொல்லப்படும் மந்திரங்களின் பொருள் என்ன? இவ்விரு விடயங்களுக்கும் அப்பால் இவற்றை இவ்வாறு செய்வது ஏன் என்ற முன்றாவது கேள்வியொன்றும் முளைப்பதில் வியப்பில்லை.

இவை நீண்ட காலமாக மக்கள் மனத்தை அரித்துக் கொண்டிருப்பவைதான். ஆனால் அதனைத் தெரிந்துகொள்ளவோ, புரிந்துகொள்ளவோ எடுக்கப்படும் முயற்சிகள்தான் மிகக் குறைவாக உள்ளது. அறிந்துகொள்ளும் ஆர்வம் அதிகரிக்கவேண்டும். அதனை இன்று ஓரளவு காணமுடிகிறது. அடுத்த படியாக அறிந்துகொள்ள முயற்சி எடுக்கவேண்டும். அறிந்தோர் அதனைப் பிறருக்கு அறியத்தரும் முயற்சியும் மிக அதிகமாக வேண்டும். அதுதான் நம்மவரிடத்தில் மிகக்குறைவு. அறிந்தவராகத் தம்மைக் காட்டிக்கொள்ளும் பலரும் உண்மையில் அவற்றை அறியாதவராக இருப்பதும் முக்கிய குறைபாடாக உள்ளது.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, சமய வழிபாட்டிலே பக்தியும் நம்பிக்கையும் தான் முதன்மை பெறுகின்றன. அதனால் இவைபற்றிய ஆராய்ச்சிகளில் ஈடுபடாமல் அர்ச்சகரிடம் நமது பொறுப்பை ஒப்படைத்துவிட்டால் - அதாவது நமது பெயர், நட்சத்திரம் என்பவற்றை அவரிடம் கூறிவிட்டால் - மீதி அவர் பொறுப்பு என ஒதுங்கிக் கொள்வோர் பலராக உள்ளனர்.

“ஏதுக்களாலும் எடுத்த மொழியாலும் மிக்குச் சோதிக்க வேண்டா”

என்று தேவாரத் திருமுறையே கூறுகிறதல்லவா? அதனால் இவற்றை நாம் சோதிக்க (ஆராய) வேண்டாம் எனக் கூறுவோர் பலர் உள்ளனர். ஆனால், அந்த அடியை நன்கு கவனித்துப் பார்த்தால் “சோதிக்க வேண்டா” என்றுமட்டும் அவர் கூறவில்லை. “மிக்கு” என ஓர் அடைமொழியும் அங்கே உள்ளது. எனவே, எதையும் ஆராய்ந்தறிந்து பின்பற்றவேண்டும் என்ற பொது வழக்கம் இதனால் அடிபட்டுப் போகவில்லை. மிக அதிகமாக - அவநம்பிக்கையோடு - சோதித்துப் பார்க்கவேண்டாம் என்பதே இதன் பொருள். நம்பிக்கையோடு ஆராய்வது நலமானதே.

இவ்வகையில், ஆலயக் கிரியைகளில் வேதமந்திரங்கள், ஆகம சுலோகங்கள், பிரார்த்தனைகள், விதிகள், இணைப்பு வாக்கியங்கள், மூல மந்திரங்கள் எனப் பல்வேறு வகையான சம்ஸ்கிரு மந்திரங்கள் பற்றியும் அவை கூறும் பொருள் பற்றியும் ஆன்மீகவாதிகள் யாவரும் அறிந்திருக்க வேண்டியது அவசியம். அதற்காக மேடைகளையும் ஊடகங்களையும் பயன்படுத்தச் சமய அறிஞர்கள் முன்வரவேண்டும். முக்கியமாக சிவாச்சார்யப் பெருந்தகைகள் இவற்றைத் தாமும் நன்கு தெரிந்திருப்பதோடு ஆலயத்திற்கு வரும் ஆஸ்திக அன்பர்களுக்கு அவ்வப்போது தெரிவிப்பவர்களாகவும் இருப்பது மிகவும் நன்று. இவ்வகையில் ஓர் ஆரம்ப முயற்சியாக எல்லாக் கிரியைகளின் தொடக்கமாக அமைகின்ற (ஆலயக் கிரியைகள் மட்டுமல்லாமல் இல்லறக் கிரியைகளிலும்கூட) சில கிரியைகளில் சொல்லப்படுகின்ற மந்திரங்களின் பொருள் விளக்கங்களை இங்கு நோக்குவோம்.

பூர்வாங்கக் கிரியைகள்:

எந்தக் கிரியையாயினும் ஆரம்பத்தில் பஸ்மதாரணம், (விபூதி தரித்தல்) பவித்திர தாரணம் (தர்ப்பை அணிதல்) பிராணாயாமம், சங்கல்பம், விநாயக வழிபாடு, கலசபூஜை (தீர்த்த பாத்திரத்திற்கு), கண்டாபூஜை (மணிக்கு), தீப்பூஜை (திருவிளக்கிற்கு) வருண கும்ப பூஜை, புண்ணியாக வாசனம், பஞ்சகவ்ய பூஜை முதலியன வழமையாக இடம்பெறும். இவை பூர்வாங்கக் கிரியைகள் (பூர்வ - ஆரம்ப, தொடக்க) எனக் கூறப்படும். (பூர்வக் கிரியை வேறு, பூர்வாங்கக் கிரியை வேறு)

பஸ்மதாரணம் (விபூதி தரித்தல்)

விபூதி சிவ சின்னன்னுள் ஒன்று. சைவர்கள் எந்நேரமும் விபூதி அணிந்திருத்தல் அவசியம். “ஆளடையாளத்திற்காகத் திருநீறு இட்டுக்கொள்” என உபநிடத வாக்கியம் கூறுகிறது. நாம் எப்போதும் சிவ சிந்தனையிலிருந்து நீங்காதிருப்பதற்கு விபூதி உதவுகின்றது. ‘வாழ்க்கை நிலையற்றது, நாம் என்றோ ஒருநாள் சாம்பராகிவிடுவோம்’ என்ற எண்ணம் எங்கள் மனத்தில் இருப்பதற்கும் ஒருவகையில் உதவுகின்றது இந்தத் திருநீறு. இந்த எண்ணம் இருக்குமானால் நாம் தீயவற்றை நீக்கி நல்லவற்றைச் செய்ய முயற்சிப்போமல்லவா?

விபூதி பசும் சாணத்தினை நீறாக்குவதால் பெறப்படுகிறது. பசு சைவர்களின் போற்றுவதுக்குரியது. எல்லாத் தெய்வம் சங்களும் பசுவில் இருப்பதால் கோமாதா என்றும் காமதேனு என்றும் போற்றி வணங்குகிறோம். அதன் சாணமே நீறாகி வருவதனால் அதற்கு ஒரு தனித்தன்மை உண்டு. பசுஞ் சாணம் நல்ல ஒரு தொற்று நீக்கி என்றும் அதில் பல சிறப்பம்சங்கள் உள்ளன என்றும் மருத்துவ ரீதியிலும் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. விபூதியிலும் அத்தகைய சிறப்பம்சங்கள் உண்டு. உடலில் உள்ள தேவையற்ற நீர்த்தன்மையை உறிஞ்சும் தன்மையும் விபூதிக்குண்டு. இவ்வாறு பல சிறப்பம்சங்கள் உள்ள விபூதியை நாம் ஒரு நற்கருமம் தொடங்குமுன் தரித்துக்கொள்வது அவசியமல்லவா? நெற்றியில் திருநீறின்றிச் செய்யும் எக்காரியமும் பலனளிக்காது. அதனால் எந்தக் கிரியையும் ஆரம்பிக்கும்போது

விபூதி தரித்தல் அவசியம். அதுவும் மந்திர சகிதமாகத் தரிக்கும்போது இன்னும் சிறப்பல்லவா? அவ்வேளையில் சொல்லப்படும் சுலோகம் இது.

ஸ்ரீகரம் ச பவித்ரம் ச ரோக தோஷ நிவாரணம்

லோக வஸ்யகரம் புண்யம் பல்மம் த்ரைலோக்ய சாதனம்.

மூவுலகங்களிலும் மேலான சாதனமாகக் கருதப்படும் விபூதியானது வசஹ்மீகரமானது. புனிதமானது. நோய்களையும் தோஷங்களையும் போக்க வல்லது. உலகோரை வசப்படுத்தவல்லது.

பவித்ர தாரணம்

விபூதி தரித்து நம்மைப் புனிதப்படுத்தி, சிவசிந்தனையில் நம்மை ஈடுபடுத்தி நம்மை ஆயத்தம் செய்துகொண்டோம். (On Your Mark). இனி, அந்தக் காரியத்தில் ஈடுபடுவதற்கு நம்மைத் தயார் செய்யவேண்டுமல்லவா? (Get set). அதற்காக, தர்ப்பையாலான பவித்திரம் என்னும் ஒன்றை நமது மோதிர விரலில் அணிந்துகொள்கிறோம். தர்ப்பை புனிதமானது. நமது சமயக் கிரியைகள் யாவற்றிலும் அது முக்கிய இடம் பெறுகிறது. சூழலில் இருக்கும் மாசுக்களை நீக்கித் தூய்மை செய்வதுடன் மந்திர ஒலிகளைக் கிரகித்துச் சேகரித்துப் படிப்படியாக வெளிவிடுவதிலும் வல்லது. ஒரு கும்பத்தை உருவாக்கும்போது கும்பத்தினுள்ளேயும் வெளியேயுமாக இரு கூர்ச்சங்களும் ஒரு பவித்திரமும் தர்ப்பையால் செய்யப்பட்டு அங்கு போடப்படுகின்றன. தெய்வ சக்தியைக் கும்பத்தில் தேக்கிவைக்க அவை உதவுகின்றன. அதேபோலக் கிரியைகளில் ஈடுபடும் நாம் நமக்கு மனத்தூய்மை, மனத்தெளிவு, மன ஒருமைப்பாடு என்பவை ஏற்பட்டுக் கிரியைகளில் மனமொன்றி நிற்பதற்காகப் பவித்திரம் அணியப்படுகிறது. அதிக சக்திச்செறிவும் சிறப்பான அதிர்வுகளும் தர்ப்பையில் இருப்பதாக விஞ்ஞான ஆய்வுகள் கண்டறிந்துள்ளன.

நமது மோதிரவிரல் மிகச்சிறப்பான ஓரிடம். நமது உடலில் சில இடங்கள் நரம்புகளின் சந்திப்புக்களாகவும் பல உணர்வுகளைத் தூண்டல் செய்யக்கூடிய இயல்புடையவையாகவும் உள்ளன. இந்த இடங்களில் அதற்குரிய ஊசிகளை

முறைப்படி ஏற்றுவதன்மூலம் உடல்நோய்களை மாற்றி ஆரோக்கியம் ஏற்படுத்தும் சீன வைத்திய முறையாகிய அக்!பங்ச்சர் முறையை இப்போது பலரும் அறிவர். இதனை முன்னரே வேறு வகைகளில் அறிந்திருந்த நமது முன்னோர்கள் இத்தகைய இடங்களில் துளையிட்டு தங்கம், வெள்ளி முதலிய உலோகங்களான நகைகளை அணிந்தும் பலன் பெற்றிருக்கின்றனர். செடில்காவடியும் இத்தகைய ஒன்றே. கழுத்திலேயும் மணிக்கட்டிலேயும் நகைகளை அணிவதன்மூலம் இத்தகைய நற்பலன்களைப் பெறமுடியும் என்பதை விஞ்ஞான ஆய்வுகள் நிரூபிக்கின்றன.

மோதிர விரலின் அடிப்பகுதி இத்தகைய சிறப்புப் பொருந்திய ஒரு இடமாகவும் தர்ப்பை நாம் முன்னரே பார்த்தபடி நல்ல உணர்வுகளைத் தூண்டக் கூடியதாகவும் இருப்பதனால் சங்கல்பம் செய்வதன் ஓரங்கமாக பவித்திரம் அணிதல் நடைபெறுகிறது. இந்நேரத்தில் தர்ப்பையாலான ஆசனத்தில் இருக்கும்படியும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அதற்கான வசதிக் குறைவுகள் காரணமாக பாவனையாக இரு தர்ப்பைகளைக் காலின் கீழ் போட்டுவிட்டு அமரும்படி கேட்கப்படுகிறோம். அதேபோலக் கைவிரலில் பவித்திரம் அணிந்தபின் மலர்களுடன் சில தர்ப்பைகளை உள்ளங்கைகளினுள்ளே இடுக்கிக்கொண்டுதான் சங்கல்பம் ஆரம்பமாகிறது. தர்ப்பை அணியும்போது சொல்லப்படுவது:

**ததேவ லக்னம் சுதினம் ததேவ தாராபலம் சந்த்ரபலம் ததேவ
வீத்யாபலம் தைவபலம் ததேவ கௌரீபதே தேங்க்ரியுகம் ஸ்மராமி.**

கௌரீபதியாகிய சிவபிரானே உனது பாதங்களிரண்டையும் நினைக்கின்றேன். அதனால் (இச்செயல் தொடங்கும் இந்த நேரத்துக்குரிய) நாள், லக்னம் என்பன சுபமானவையாகவும் தாரை, சந்திரன் ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலும் சுகம் செய்வனவாகவும் கல்வியறிவினாலும் தெய்வத்தின் துணையினாலும் அவை சிறந்து விளங்குவனவாகவும் அமைகின்றன.

ப்ராணாயாமம்

யோகமார்க்கத்தின் ஓர்மசம் பிராணாயாமம். யோகம் என்பது நமது உடலையும் மனத்தையும் நமது கட்டுப்பாட்டில் கொண்டுவந்து ஒருமுகப்படுத்தும் மார்க்கம். அதற்குதவும் சுவாசக் கட்டுப்பாட்டுப் பயிற்சியே பிராணாயாமம். உலகியல் வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருக்கும் எமக்கு, அதுவும் இந்த இயந்திரமயமான இன்றைய வாழ்க்கையில் ஒரே நேரத்தில் எத்தனையோ பிரச்சினைகள் இருக்கும். அவை யாவும் நமது மனத்தைக் குடைந்துகொண்டிருக்கும். அலைபாயும் மனத்தினால் நாம் இறைவனை வழிபடுதல் இயலாது. மனம் இறைவன்மீது லயித்து நமது சிந்தனை ஒருங்கு குவிக்கப்படும்போதுதான் பிரார்த்தனைகள் பலனளிக்கும். அதற்கு வழிவகுப்பதே பிராணாயாமம். புறச் சிந்தனைகளை ஒதுக்கி மனத்தை அகவயப்படுத்தி இறைநினைவைக் கிளரவைத்து நாம் இப்போது மற்றெல்லாவற்றையும் மறந்து இக்கிரியையில் ஒன்றுபடப் போகிறோம் என்ற உணர்வோடு இந்தச் சுவாசப் பயிற்சியில் ஈடுபடுகிறோம். இப்போது சாதாரணமாக நமக்காகக் கிரியைகளைச் செய்யப்போகின்ற அர்ச்சகரே பிராணாயாமத்தில் ஈடுபடுவது வழக்கம்.

ஓம் பூ: ஓம் புவ: ஓம் சுவ: ஓம் மஹ: ஓம் ஜன: ஓம் தப: ஓம் சத்யம். ஓம் தத்சவிதூர்வரேண்யம். பர்க்கோ தேவஸ்ய தீமஹி. தியோ யோ ந: ப்ரசோதயாத். ஓமாபோ ஜ்யோதீர்ஸோ அம்ருதம் ப்ரம்ம பூர்புவஸ்வரோம்.

சுவாசக்கட்டுப்பாடாகிய பிராணாயாமம் பிரணவ மந்திரமாகிய ஓங்காரத்தில் தொடங்கி பூலோகம்,புவர்லோகம், சுவர்லோகம், மஹாலோகம், ஜனலோகம், தபோலோகம், சத்யலோகம் எனப்படும் ஏழுலகங்களையும் கூறி அதன்பின் காயத்திரி மந்திரத்தைச் சொல்லி நிறைவு பெறுகிறது.

காயத்ரி மந்திரத்தின் பொருள்: எந்த ஒளிக்கடவுள் நமது புத்தியைத் தூண்டுகிறாரோ அவரை மனத்தில் தியானிப்போமாக.

விநாயகரைத் துதித்தல் (நெற்றியில் குட்டுதல்)

எக்காரியமும் விநாயகர் வழிபாட்டோடு தொடங்கும் நமது பாரம்பரிய மரபுமுறைப்படி அமைவதே இது. விக்கினங்களின்றி நமது கருமம் நிறைவேறவேண்டுமென்ற பிரார்த்தனையோடு நெற்றியிலே குட்டுகிறோம். ஏன் குட்டி வணங்கவேண்டுமென்பதற்குக் கயமுகாசுரன் கதையும் அகத்தியர் கதையும் காரண விளக்கங்களைத் தருகின்றன என்றாலும் முன்னரே குறிப்பிட்டவாறு நமது உடலின் சில இடங்களில் சில முக்கிய இயல்புகள் இருக்கின்றன. அவ்வகையில் நெற்றியின் இருமருங்கிலும் குட்டும்போது அமிர்த கலசங்கள் கலங்கி உடலை நனைக்கின்றன என்று ஞானியர் கூறுவர். இவ்வாறான செயற்பாடுகளில் நமது உடலின் கருவிகள் (அங்கங்கள்) ஈடுபட, வார்த்தைகள் மந்திரங்களையோ திருமுறைகளையோ கூற, மனம் இறைவனின் திருவுருவையும் அவரது கருணைச் செயல்களையும் நினைக்க அவ்வேளையில் நமது ஆன்ம ஈடேற்றத்தின் முதல்நிலையாகிய ஒருமைப்பாடு சித்திக்கத் தொடங்குகிறது. திரிகரணங்களாலும் அதாவது மனம், வாக்கு, காயங்களால் (நினைவு, சொல், செயல்) இறைவனோடு ஒன்றிநின்றல் எனப்படும் நிலை இதுவே. இவ்வேளையில் சொல்லப்படும் விநாயகர் வணக்க சுலோகமும் அதனைத் தொடர்ந்து சொல்லப்படும் சில மங்கள சுலோகங்களும் இவை:

**சுக்லாம் பரதரம் விஷ்ணும் சசீவர்ணம் சகூர்புஜம்
ப்ரசன்ன வதனம் த்யாயேத் சர்வ விக்னோப சாந்தயே.**

வெண்மைநிற வஸ்திரம் தரித்தவரும் எங்கும் நிறைந்தவரும் நான்கு கரங்களுடையவரும் மலர்ந்த முகத்தையடையவருமாகிய விநாயகரை எல்லா இடையூறுகளும் நீங்குதற்பொருட்டுத் தியானிப்போமாக.

**மானசம் வாசீகம் பாபம் கர்மணா சமுபார்ஜீதம்
ஸ்ரீ சீவஸ்மரணேனைவ வ்யபோஹதி ந ஸம்ஸயஹ.**

மனத்தாலும் வாக்காலும் செயல்களாலும் நாம் செய்துகொண்ட பாபங்கள் சிவனை நினைப்பதால் ஐயமின்றி அழிந்துவிடுகின்றன.

**ததிஸ் சீவஸ் ததாவாரோ நகூத்ரம் சீஷ ஏவ ச
யோகஸ்ச்ச கரணம் சைவ சர்வம் சீவமயம் ஜகத்.**

ததி, நட்சத்திரம், வாரம், யோகம், கரணம் என்னும் பஞ்சாங்க உறுப்புக்களாகிய இவ்வுலகிலுள்ள கால வரையறை எல்லாமே சீவமயமாக, மங்கலமாக இருக்கட்டும்.

சங்கல்பம்.

சங்கல்பம் இல்லாமல் எந்த ஒரு கிரியையும் நடைபெறுவதில் பயனில்லை. சங்கல்பம் என்பது உறுதிபூணுதல் ஆகும். திடசங்கற்பம் என இதனைக் கூறுவர். இறைசந்நிதியில் நாம் செய்யப்போகும் கிரியையை விளக்கமாகக் கூறி அதனை என்ன நோக்கத்திற்காகச் செய்கிறோம் என்பதையும் கூறி இதனை நான் செய்து முடிப்பேன் என்று உறுதி பூணுவதாகச் சங்கல்பம் அமைந்திருக்கும். சங்கல்பத்திலே இவற்றுக்கு அடுத்தபடியாக முக்கிய இடம்பெறுவது காலமும் இடமுமாகும். என்ன நாளில் எந்த இடத்தில் என்பது மிக விரிவாகவும் அழகாகவும் கூறப்படுகிறது. பொருளுணர்ந்து இதனைக் கூறும்போது அதைச் சுவைத்து இன்புறலாம். அதுமட்டுமல்லாமல் நமது முன்னோர்கள் எவ்வளவுதூரம் வரலாற்று உணர்வு உடையவர்களாக, காலக் கணக்குகளை நுணுக்கமாகப் பேணி வந்தவர்களாக இருந்திருக்கின்றனர் என்பதும் புவியியல் அறிவிலும் சளைக்காத ஞானம் உடையவர்களாகப் பிரதேசங்கள் பற்றிய தகவல்களைத் திரட்டி வைத்திருந்திருக்கிறார்கள் என்பதும் இதன்மூலம் அறிந்து வியப்புற முடிகிறது.

கிரியைகள் நடைபெறும் காலமும் இடமும் மிக முக்கியமானவை. (இந்நூலாசிரியர் எழுதிய காலமும் இடமும் கருதிச் செயற்படுவோம் என்ற விரிவான கட்டுரையில் இதன் விளக்கத்தைக் காணலாம். இக்கட்டுரை இதுதான் இந்தமதம் என்ற நூலில் இடம்பெறுகிறது.) அதனால் எந்த இடத்தில் எந்தக் காலத்தில் இக்கிரியையைச் செய்கிறோம் எனக் கூறிக்கொள்வது மரபு.

இப்போது சாதாரணமாக நாம் அறிந்தவரையில் ஆண்டு, மாதம், திகதி கூறுவதுடன் காலநிர்ணயம் முடிந்துவிடுகிறது. பூவுலகத்தில் ஆசியாக் கண்டத்தில் இலங்கைத் தீவில் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் ..... என்னும் கிராமத்தில் என்று கூறுவதுடன் இடநிர்ணயம் முடிந்துவிடுகிறது. ஆனால் இங்கே சுருக்கமான முறையிலும் விரிவான முறையிலும் தேவைக்கு ஏற்ற வகையில் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்ற வேறுவேறு வகையான சில சங்கல்ப வாக்கியங்களின் தமிழ்க் கருத்து இங்கே தரப்படுகிறது.

மமோபாத்த ஸமஸ்த கூரீத கூஷத்வாரா ஸ்ரீ பரமேஸ்வர ப்ரீர்த்யர்த்தம் அஸ்யாம் வர்த்தமானாயாம் சுப திதௌ அஸ்ய தேவஸ்ய ..... அஹம் அத்ய கரீஷ்யே.

என்னால் செய்யப்பட்ட எல்லாப் பாபங்களும் அழிந்து போவதற்காகவும் பரமேஸ்வரனின் மகிழ்ச்சிக்காகவும் இன்றைய இந்த சுபதினத்தில் இன்ன தெய்வத்தின் இன்ன கிரியையை நான் செய்கிறேன்.

இது மிகச் சுருக்கமான சங்கல்பமாகும். ஒரு பெரிய திருவிழா அல்லது கும்பாபிஷேகத்தின் உட்பிரிவுகளாயமையும் சிறு கிரியைகள் ஒவ்வொன்றும் தொடங்கும்போது இவ்வாறு சிறு சங்கல்பங்களைச் சிவாச்சாரியார் செய்வது மரபு. ஆனால் ஆரம்பத்தில் கோவில் தர்மகர்த்தா மற்றும் உபயகாரர்கள் ஆகியோரின் பெயர் நட்சத்திரம் முதலியன கூறி கிரியை நடைபெறும் இடம் நாள் நட்சத்திரம், திதி, கிழமை, பட்சம், மாதம், அயனம், வருடம் என்பன யாவும் கூறி இந்த சங்கல்பம் நடைபெறும்.

பொதுவாக நாளாந்தம் நடைபெறும் பூஜை அர்ச்சனை முதலியவற்றில் பயன்படுத்தப்படும் சங்கல்பம் ஒன்றின் முழுமையான கருத்தை இங்கு பார்ப்போம்.

கூஷகூஇறைவனின் கட்டளைப்படி, முதலாவது பிரமனின் இரண்டாவது பாரார்த்தத்தில் சுவேதவராக கல்பத்தில் வைவஸ்வத மனுவந்தரத்தில் இருபத்தெட்டாவது கால கட்டத்தில் கலியுகத்தில்

முதற்பகுதியில் ஐம்புத் தீவில் பாரத வர்ஷத்தில் பரதகண்டத்தில் மேருமலைக்குத் தென்பாகத்தில் இப்போது நடந்துகொண்டிருக்கும் பிரபவ முதலிய அறுபது வருடத்தில் ..... என்ற பெயரையுடைய வருடத்தில் ..... அயனத்திலே ..... ருதுவிலே ..... மாதத்திலே ..... பட்சத்திலே ..... திதியிலே ..... நட்சத்திரத்திலே ..... கிழமையிலே அமைகின்ற இன்றைய சுபதினத்திலே ..... நட்சத்திரத்தில் பிறந்த ..... பெயரையுடைய இந்த எசமானனுடையதும் (கர்த்தா) அவரது குடும்பத்தினரதும் இக்கிராமத்திலிருக்கும் மக்களதும் சுகநலங்களுக்காகவும் தைரியம், வீரம், வெற்றி, ஆயுள், ஆரோக்கியம், அஷ்ட ஐஸ்வர்யங்கள் ஆகியவற்றின் அபிவிருத்திக்காகவும் தர்மம், அர்த்தம், காம்யம், மோட்சம் (அறம், பொருள், இன்பம், வீடு) என்னும் நான்கு புருஷார்த்தங்களின் சித்திக்காகவும் சந்தான விருத்தியின்பொருட்டும் தெரிந்தோ தெரியாமேலோ சென்ற பிறப்புக்களிலும் இப்பிறப்பிலும் செய்த பாபங்கள் அகலுவதற்காகவும் ..... இடத்திலுள்ள ..... என்ற பெயரையுடைய இறைவனின் ..... என்ற கிரியையை குருமுகமாக நான் செய்கின்றேன்.

இங்கு இரு வகையான சங்கல்பங்கள் பார்க்கப்பட்டன. சங்கல்பத்தில் முக்கிய மாக மூன்று பகுதிகள் இருக்கும். ஒன்று, கூடிக்கூடநான் இன்ன பலனை உத்தேசித்து இந்தக் கிரியையைக் குருமூலமாகச் செய்யப்போகிறேன்ஐ என்று திடமாக உறுதி கொள்ளுதல்.

அதன் அங்கமாக வரும் மற்ற இரு பகுதிகளும் காலம் பற்றியதும் இடம் பற்றியதுமாகும். கூடிக்கூடி இன்ன காலத்தில் நான் செய்கிறேன்ஐ என்பதை வருடம், அயனம், மாதம், பட்சம், திதி, நட்சத்திரம், வாரம் இவற்றைச் சொல்லிச் சுருக்கமாக நிறைவு செய்தல் முன்பு காட்டப்பட்ட சங்கல்பத்தில் காணப்படும் ஒருவகை முறை. இதன் விரிவான முறையில் உலகின் உற்பத்தி முதல் இன்றுவரையான காலப்பகுதிகளைச் சுவைபட வர்ணித்துக் கூறுதல்.

இதேபோல சங்கல்பத்தின் முன்றாவது பகுதி கிரியை நடைபெறும் இடத்தைப் பற்றியது. கூஷகூஷந்தச் சுவாமியின் சந்நிதியில்² எனச் சுருக்கமாகச் செய்யும் முறையும் உண்டு. அண்டங்கள் யாவற்றையும் வர்ணித்துக் கூறி அதனுள்ளே நமது கிராமம் வரை கூறிக்கொண்டு வருதல் விரிவான முறையாகும். இந்த முறையில் சங்கல்பம் சொல்லிமுடிக்கச் சுமார் ஒருமணி நேரம் தேவை. ஆனால் அதன் கருத்தை விளங்கிக் கூறும்போது சுவையான இலக்கியத்தைப் படிப்பதுபோல கற்பனை வளமும் சொல்லாட்சியும் சுவைத்து மகிழ்த்தக்கதாக இருக்கும். அந்த விரிவான மஹாசங்கல்பத்திலும் சில பகுதிகளை இங்கு பார்க்கலாம்.

ஓம். ஸ்ரீ பகவானும் மஹாபுருஷனும் ஸ்ரீமத் ஆதிநாராயண மூர்த்தியும் மனோதீதமான அளவிலாற்றலோடு சலனமின்றி இருக்கின்றவரும் அனந்தகோடி சூரியப்பிரபையோடு கூடினவரும் ஆகிய ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவுடைய சுய மாயையாற் கற்பிக்கப்பட்டனவும் பெரும் ஜலப்பிரவாக மத்தியிலே சுற்றுக்கின்றனவும் அநேக வடிவுடையனவும் ஆகிய அநேககோடி பிரம்மாண்டங்களி லொன்றானதும்

வெளிப்படாத சமநிலைக்களமுடைய பிரகிருதியானது மஹான், அகங்காரம், பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் முதலிய ஆவரணங்களாற் சூழப்பட்டதுமாகிய

இந்தப் பெரிய பிரம்மாண்ட கண்ட மத்தியில் எல்லாவற்றையும் அதிட்டிக்கும் ஆதிவராகத்தின் கொம்பிலே உலகிற்கு மூலஸ்கந்தமாகிய ஆதாரசக்தி ஆதி கூர்மங்களும் அனந்த, வாசுகீ, தகூஷ, சங்கபால, குளிக, பத்ம, மஹாபத்ம, கார்க்கோடகர்களாகிய அட்டமஹா நாகங்களும்

ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமனம், குமுதம், அஞ்சனம், புஷ்பதந்தம், சார்வபௌமம், சுப்பிரதீகம் என்னும் அட்டமாயானைகளும் ஆகிய இவற்றின்மேல் வைக்கப்பட்டுள்ளதும்

அதலம், விதலம், சுதலம், தலாதலம், ரசாதலம், மஹாதலம், பாதாளம் என்னும் ஏழுலகங்களுக்கு மேலுள்ளதும்

பூலோகம், புவர்லோகம், சுவர்லோகம், மஹலோகம், ஜனலோகம், தபோலோகம், சத்திய லோகம் என்னும் ஏழுலகங்களுட் கீழுள்ள பூலோகமும்

சக்கரவாள சைல வலய நடுவிலே சூழப்படுவதால்

பெரிய நாளம்போன்ற ஆதிசேடனது ஆயிரம் முடி வரிசைகளில் அலங்காரமாகத் தாபிக்கப்பட்டுள்ளதும் திக்குயானைகளின் துதிக்கைகளால் தூக்கப்பட்டுள்ளதும்

புறத்தே பேரிருளாற் சூழப்பட்டதும் அகத்தே சூரிய கிரணப் பிரகாசமுடையதும்

அம்புவதி, நயனவதி, சித்தவதி, காந்தர்வவதி, காஞ்சிவதி, அளகாவதி, அசோகவதி என்னும் புண்ணிய புரிகளால் மேலிடப்பட்டுள்ளதும்

இந்திரன், அக்கினி, யமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன் என்னும் லோகபாலகர்களால் அதிட்டிக்கப்பட்டதும்

சக்கரவாளகிரியால் சூழப்பட்டதும்

உப்பு, கருப்பஞ்சாறு, தேன், நெய், தயிர், பால், சுத்தஜலம் என்னும் ஏழு சமுத்திரங்களால் சூழப்பட்டதும்

ஐம்பு, ப்லக்ஷம், சால்மலி, குசம், கிரவுஞ்சம், சாகம், புஷ்கரம் என்னும் ஏழு தீவுகளோடு விளங்குவதும்

மஹேந்திரம், மலயம், சையம், சுத்தி, ரூக்ஷம், விந்தியம், பாரியாத்திரம் என்னும் ஏழு குலமலைகளோடு விளங்குவதும்

மதங்கம், ஹிரண்யசிருங்கம், மாலியவான், கிஷ்கிந்தம், ருஷ்யசிருங்கம் என்னும் ஐந்து மலைகளினால் அதிட்டிக்கப்பட்டதும்

இமயம், ஏமகூடம், சுதாசலம், நிசாசலம், சுவேதாசலம், சுநாசலம், சிருங்கவதம் என்னும் ஏழு பெருமலைகளினால் அதிட்டிக்கப்பட்டதும்

இந்திரகண்டம், கசேருகண்டம், தாமிரகண்டம், கபத்திகண்டம், நாககண்டம், செளம்யகண்டம் கந்தர்வகண்டம், சரபகண்டம், பரதகண்டம் என்னும் ஒன்பது கண்டமயமானதும்

மஹாமானசத் தாமரைவடிவான ஐம்பது கோடி யோசனை விசாலமுடைய பூமண்டல நடுவிலே

சுமேரு, நிஷதம், ஏமகூடம், சந்திரகோணகூடம், மஹேந்திர கூடம், விந்த்யாசலம், சுவேதாசலம் என்பவற்றுக்கும்

ஹரிவர்ஷம், கிம்புருவர்ஷம் என்பவற்றுக்குத் தெற்கே கர்மபூமியில்

மது வன குலம் என்பவற்றுக்குத் தென்புறத்திலே

பொதியமலைக்கு வடக்கே

தென்சமுத்திரத்திற்கும் இமயமலைக்கும் நடுவே உள்ளதும் ஒன்பது யோசனை அளவு கொண்டதும்

பாரதம், கிம்புருஷம், ஹரி, இளாவிருதம், குரு, பத்ராஸ்வம், ரம்யம், ஹிரண்மயம், கேதுமாலம் என்னும் ஒன்பது வர்ஷங்களில் ஒன்றாகிய பாரத வர்ஷத்திலே

ஸ்வர்ணப்ரஸ்தம், சந்த்ரம், சுபித்தி, ஆவர்த்தகரமணம், மதங்கஜாவரணம், மஹ்வாரண, பாஞ்ச ஜன்யவகம், சிங்களம், இலங்கை என்னும் ஒன்பது கண்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்ட பாஸ்கர சூஷத்ரத்திலே

தண்டகாரண்யம், விந்த்யாரண்யம், வீக்ஷாரண்யம், நைமிசாரண்யம், கதளிகாரண்யம், பதரிகாரண்யம், சம்பகாரண்யம், நஹுஷாரண்யம், காமிகாரண்யம், வடாரண்யம், தேவதாரண்யம் என்னும் பதினொரு வனங்களோடு கூடியதும்

அங்கம், வங்கம், கலிங்கம், காம்போஜம், கௌசலம், காஸ்மீரம், கசூரம், கர்ஜூரம், பர்ப்பரம், மருதம், குரு, காந்தாரம், செளவீரம், செளராஷ்டிரம், மத்ரம், மகதம், ஆந்திரம், நிஷதம், சிந்து, தசார்ணம், மாளவம், நேபாளம், பாஞ்சாலம், வங்காளம், மலையாளம், சோழம், கேரளம், சிங்களம், கௌடம், கோடம்,

கீகடம், கர்நாடகம், கரகாடம், மரகாடம், பாநாடம், பாண்டியம், புளிந்தம், குந்தம், திரிகர்த்தம், லாவந்தி, அவந்தி, விதேயம், விதர்ப்பம், கேகயம், கோசலம், கொங்கணம், டங்கணம், ஹுணம், மற்சம், வற்சம், சகலம்பாகம், பாஹ்லிகம், யவனம், சாளுவம், சப்பன்னம் என்னும் ஐம்பத்தாறு தேசங்களாகிய பலவித பாஷைகளையுடைய விசேடித்த இராச்சியங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டதும்

ஸ்வாமியவந்தி குருகேசுத்தரத்திலே

கங்கை, யமுனை, துங்கபத்ரை, சந்திரபாகை, ப்ரணீதை, பம்பை, பாபப்ரசமனீ, பயோகூழி, பல்குனி, பவநாசினி, பீமரதி, சரஸ்வதி, குமுதவதி, சிந்துநதி, அர்ஜுனி, கிருஷ்ணவேணி, பிநாகினி, கோதாவரி, மலாபஹாரி, தாம்ரபர்ணி, காவேரி, வேகவதி, வஞ்சுனி, சரயு முதலிய ஆயிரம் நதிகளோடு விளங்குவதும்

அயோத்தி, மதுரை, மாயா, காசி, காஞ்சி, அவந்திகா, துவாரகா முதலிய முத்திநகரங்களோடு கூடியதும்

சுரநகம், வற்சநகம், குல்மநகம், சுவாமிநகம், மஹாமானச சரோருஹ வடிவான புஷ்கரத்ரயம், திரிகூடம், கைலாசம் என்னும் இவைகளின் நடுவாகிய பூமண்டலத்தில்

பாற்கடல் நடுவே ஆதிசேடனது படமாகிய மஞ்சத்திற் சயனிக்கும் மஹாவிஷ்ணுவினுடைய உந்திக்கமலத்திற் தோன்றியவரும்

சகல வேத நிதியாயுள்ளவரும்

சனகர், சனந்தனர், சனாதனர், சனற்குமாரர் முதலிய மகான்களுக்கும் இந்திரன் முதலிய முப்பத்து முக்கோடி தேவர் தீர்யக் மனுடர் மலை முதலிய எண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் யோனிடேத சராசரங்களுக்கும் அனேககோடி பிரம்மாண்டங்களுக்கும் ஆதாரபூதமான சிருஷ்டியில் முயன்றவரும்

இரண்டு பரார்த்தம் சீவிப்பவருமான பிரம்மாவின் முதற் பரார்த்தமாகிய ஐம்பது வயது கழிந்தபின் இரண்டாம்

பரார்த்தமாகிய ஐம்பது வருடத்தின் முதலாம் வருடத்திலே முதலாம் மாதத்திலே முதலாம் பக்ஷத்திலே முதலாம் நாளிலே பகலிலே இரண்டாம் சாமத்திலே மூன்றாவது முகூர்த்தத்திலே பதின்மூன்றாம் நாழிகையிலே நாற்பத்திரண்டு வினாடி சென்று நாற்பத்துமூன்றாம் வினாடியிலே முதற்பிராணன் தொடங்கும் காலத்திலே

பார்த்திவம், அனந்தம், கூர்மம், பதுமம், வராகம், சுவேதவராகம், பிரளயம் என்னும் ஏழு கற்பங்களுள் சுவேதவராக கற்பத்திலே

சுவாயம்புவர், சுவாரோசிஷர், உத்தமர், தாமசர், ரைவதர், சாக்ஷீஷர், வைவஸ்வதர், சூரியசாவர்ணி, பிரமசாவர்ணி, உருத்திரசாவர்ணி, இந்திரசாவர்ணி, அக்கினிசாவர்ணி, ரௌச்சியர், பௌச்சியர் என்னும் பதினான்கு மநுக்களின் காலமாகிய மன்வந்தரங்களுள் ஏழாவதாகிய வைவஸ்வத மன்வந்தரத்திலே

இருபத்தேழு சதுர்யுகம் கழிய இப்போது நிகழும் இருபத்தெட்டாவது சதுர்யுகத்திலே

பதினேழு லக்ஷத்து இருபத்தெண்ணாயிரம் வருடமுடைய கிருதயுகம் கழிய

பன்னிரண்டு லக்ஷத்துத் தொண்ணூற்றாறாயிரம் வருடமுடைய திரேதாயுகமும் கழிய

எட்டுலக்ஷத்து அறுபத்துநாலாயிரம் வருடமுடைய துவாபரயுகமும் கழிய

நாலுலக்ஷத்து முப்பத்தீராயிரம் வருடமுடைய நிகழ்வதான கலியுகத்திலே

ஐயாயிரத்தொரு வருடம் கழிய ஐயாயிரத்திரண்டாம் வருடமும்

மற்சம், கூர்மம், வராகம், நாரசிங்கம், வாமனம், பரசுராமம், தசரதராமம், பலபத்திரராமம், பௌத்தம், கல்கி என்னும் பத்து அவதாரங்களுள்ளே ஒன்பதான பௌத்த அவதாரத்திலே

யுதிஷ்டிர, விக்கிரம, சாலிவாகன, விஜயாபிநந்தன, நரசிங்கத் துருபத, நாகார்ச்சுன சகர்களாகிய ஆறு சக்கரவர்த்திகளின் அப்தங்களுள்ளே மூன்றாவதாகிய சாலிவாகன சகாப்தத்திலே

ஆயிரத் தெண்ணூற்றிருபத்திரண்டு வருடங்கழிய நிகழ்கின்ற ஆயிரத்தெண்ணூற்றிருபத்து மூன்றாம் வருஷமாகி

வழங்குகின்ற செளரமானம் சாந்திரமானம் சாவனமானம் நாசுத்திரமானம் பார்ஹஸ்பத்தியமானம் என்னும் காலவகைகளாய் நடைபெறும் பிரபவ முதலிய அறுபது வருஷங்களுள்ளே

மூன்றாம் விம்சதியான - செளரமான - சார்வரி என்னும் பெயருடைய வருஷத்திலே தக்ஷிணாயனத்திலே சரத் ருதுவிலே ஐப்பசி மாதத்திலே பூர்வபக்ஷத்திலே வியாழக்கிழமையோடு கூடியதும் விசாகநக்ஷத்திரத்தோடு கூடியதும் ஆயுஷ்மான் யோகம் பாலவ கரணம் துலாலக்னம் முதலிய புண்ணிய விசேஷங்களையோடு கூடியதும் ஆகிய துவிதியை என்னும் புண்ணிய திதியிலே

அநாதியே அவித்தையின் தொடர்பால் நிகழுகின்ற இந்தப் பெரிய சம்சாரசக்கரத்திலே பலவிதமாகிய கன்மகதிகளாற் பலவிதமாகிய - யோனிகளிற் பின்னும் பின்னும் பலதரம் பிறந்து யாதோ ஒரு புண்ணிய கர்ம விசேஷத்தால் இப்போது மானுட உடம்பில் பிறவி விசேடத்தை அடைந்துள்ளேன்.

..... கோத்திரத்தில் ..... நக்ஷத்திரத்தில் ..... ராசியில் பிறந்த ..... பெயருடைய எனது பிறவிப் பயிற்சியால் உடம்பெடுத்த நாள்முதல் இந்தக்கணம் வரையும் இடையில் நிகழுகின்ற பால்யம், கௌமாரம் யௌவனம் வார்த்திகம் என்னும் பருவங்களில்

மனம் வாக்கு காயம் என்னும் திரிகரணங்களாலும் செய்யப்படும் வினைகளால்

சாக்கிரம் சொப்பனம் சுமுத்தி என்னும் அவஸ்தைகளில் காமம் குரோதம் லோபம் மோகம் மதம் மாற்சரியம்

என்னும் இவைகளினாலே

மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி என்னும்
ஞானேந்திரியங்களினாலும்

வாக்கு பாதம் பாணி பாயு உபஸ்தம் என்னும்
கன்மேந்திரியங்களாலும்

அறிந்தும் அறியாமலும் என்னால் செய்யப்பட்ட
புத்திபூர்வமாக விளங்கநின்ற பிரமஹத்தி கட்டுடி பொற்களவு
முதலிய மகாபாதகங்களும் உபபாதகங்களும்

அறியாமையினால் ஒருதரம் செய்யப்பட்டவையும் அறிந்து
ஒருமுறை செய்யப்பட்டவையும் அறிந்தும் அறியாமலும் ஒருமுறை
செய்யப்பட்டவையும் மிகப்பயின்று செய்யப்பட்டவையும்
இடையீடின்றிப் பயிற்சியாகச் செய்யப்பட்டவையும் நெடுங்காலம்
பயிலப்பட்டவையும் ஒன்பதும் ஒன்பது வகையும் பலவும்
பலவகையும் ஆகிய எல்லாப் பாவங்களையும்

உடனே தீர்த்தற்பொருட்டு ரத்னாகரம் மஹோததி ஆகிய
இரு சமுத்திரங்களுக்கு நடுவே கந்தமாதன பரவதத்திலே பாஸ்கர
கோத்திரத்திலே காசி விஸ்வேஸ்வரர் ராமநாதர் சேதுமாதவர்
காலபைரவர் சீதா லக்ஷ்மண பரத சத்ருக்கன் ஹனுமாரோடு கூடிய
ராமச்சந்திரர் என்பவர்களின் சந்நிதியில்

சிவகாமசுந்தரி சமேத சிதம்பரேஸ்வரர் சந்நிதியில்

ஹரிஹரர் முதலிய பல தேவர்களின் சந்நிதியில்

தேவபிராமணர்களின் சந்நிதியில்

இயன்ற நியமத்தோடும் இயன்ற வகையில் இயன்ற
திரவிடங்களோடு தர்மசாஸ்திரங்களிற் சொல்லியபடி சபையினரை
வழிபடுதலை முன்னிட்டு அச் சபையாருபதேசித்தபடி சர்வ பாபப்
பிராயச்சித்தமாக சர்வ பாபங்களும் ஒழியும்பொருட்டு
ஸ்ரீராமதனுஷ்கோடிஸ்நானத்தை நான் செய்கிறேன்.

இங்கு தடித்த எழுத்துக்களிற் காட்டப்பட்டவை
மாற்றத்துக்குரியவை. உதாரணத்திற்காக ஒரு குறிப்பிட்ட நாளிலே

சேதுசமுத்திர ஸ்நானம் என்னும் கிரியையைச் செய்வதற்காகச் சொல்லப்பட்ட சங்கல்பம் இது. இதேபோல என்ன கிரியையை எந்த நாளிலே செய்யப்போகிறோமோ அவற்றைப் பொருத்தமாக அந்தந்த இடத்தில் சொல்லவேண்டும்.

இந்த சங்கற்பத்தில் மிகப்பல விடயங்கள் பற்றி நாம் மனங்கொள்ளலாம்.

1. நாம் ஆலயங்களிலே கிரியைகள் ஆற்றத் தொடங்கும்போது திரிகரணங்களாலும் இறைவனை நாடி அவனையே சிந்தித்து மன ஒருமைப்பாடு கொண்டு அதன்பின் இச்செயலை நான் செய்துமுடிப்பேன் என்று உறுதிசூறி சங்கல்பம் செய்வதன் அவசியம் புரிந்துகொள்ளப்படுவது.

2. அந்த சங்கல்பத்திலே என்ன கூறப்படுகிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுதல்.

3. அங்கு பயன்படுத்தப்படும் சொற்செட்டான வார்த்தைப் பிரயோகங்களும் அழகான அடுக்குமொழிகளும் அற்புதமான கற்பனை வளமும் சுவைத்தின்புறத்தக்கன.

4. புவியியல் ரீதியாக, உலக அமைப்பும் அதன் உட்பிரிவுகளும் சொல்லப்படும் முறை வியப்போடு உற்றுநோக்கத்தக்கவை. அதுமட்டுமன்றிப் புராண இதிஹாசங்களில் சொல்லப்பட் இத்தகைய விடயங்களையும் புவியியல், விஞ்ஞான, வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறியிருக்கும் கருத்துக்களையும் ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்தல்.

5. காலம் பற்றிய சிந்தனை எவ்வாறு நம் முன்னோர்கள் உள்ளத்தில் தெளிவுபடுத்தப்பட்டிருந்தது என்பதை அறிவதோடு பருவகாலங்கள், அதன் உட்பிரிவுகள் இவைபற்றிய விரிவான சிந்தனைகள் அவதானிக்கத்தக்கவை.

6. இவற்றோடு தத்துவார்த்தமான இன்னொரு சிந்தனையும் நமது உள்ளத்தில் துளிர்விடவேண்டும். நாம் ஒரு சிறிய கிராமத்தில் இருக்கிறோம். அந்தக் கிராமத்தின் பெயரையும் விரிவான சங்கல்பங்களின்போது சொல்கிறோம். அந்தக்

கிராமத்தை அடுத்த நகரம், மாகாணம், நாடு கண்டம் எனவிரிந்துகொண்டு போகின்ற இந்தப் பிரபஞ்சம் எனும் பெரும் அண்டத்தை இங்கு நாம் மனக்கண்ணில் காண முடிகிறது. நாம் இந்தப் பேரண்டத்தின் ஒரு துளியில் நிற்கிறோம் என எண்ணி நமது சிறுமையையும் ஆண்டவனின் பெருமையையும் கருதவேண்டும். இதேபோல நமது வாழ்நாள் ஆகக்கூடியது நூறு ஆண்டுகள். இந்தச் சங்கல்பத்திலே சொல்லப்படுகின்ற காலக்கணக்குகள் - யுக யுகாந்திரமாக இந்தப் பிரபஞ்ச இயக்கத்தை நடத்தும் ஆண்டவனின் மகத்துவம்தான் என்னே என்ற வியப்பும் குறிப்பிடத் தக்கதன்றோ?

கலசபூஜை

பூர்வாங்கக் கிரியைகளில் அடுத்ததாக நாம் கவனிக்கத்தக்கது கலசபூஜை. கலசம் என்பது பூஜையில் பயன்படுத்தப்படும் நீர்ப்பாத்திரம். அதனுள் இருக்கும் நீரைப் பூஜையில் அடிக்கடி பயன்படுத்தவேண்டிய தேவை சிவாசாரியருக்குண்டு. அதனால் அதனைத் தெய்வீக நிலைக்கு உயர்த்துதல் இக்கிரியையின்போது நடைபெறுகிறது.

கலசம் சந்தனம், குங்குமம், அட்சதை, புஷ்பம் என்பவற்றால் அலங்கரித்து கூடகூடகலசஸ்ய முகே விஷ்ணு ..... ழி என ஆரம்பிக்கின்ற ஒரு மந்திரம் இங்கே ஜபிக்கப்படுகிறது. கலசத்தின் வாயில் விஷ்ணுவும் கழுத்தில் ருத்ரனும் அடியில் பிரம்மாவும் நடுப்பகுதியில் தாய்த்தெய்வங்களும் உள்ளே ஏழு சமுத்திரங்களும் பூமியின் ஏழு தீவுகளும் நால்வேதங்களும் குடிகொண்டிருப்பதாகப் பாவனை செய்து அங்கே கங்கை, யமுனை முதலிய சப்த நதிகளையும் வந்து சாந்நித்தியம் செய்யும்படி வேண்டுகல் செய்வதாக இம் மந்திரம் அமைகிறது.

கல்லிலே கடவுளைக்காணும் பாவனைதான் நமது வழிபாட்டின் அடிப்படை. அதேநிலையில் இந்தக் கலசத்தில் உள்ள நீரின் புனிதமும் மகத்துவமும் இப்போது புரிந்துகொள்ளத்தக்கதன்றோ?

விரிந்த நிலையில் கிரியைகள் நிகழும்போது இக்கலச

புஜையின் தொடக்கத்தில் கலசத்தில் நீர் நிரப்பும்போதும் ஒரு அழகிய வேதமந்திரம் சொல்லப்படுகிறது. “ஆபோ வா இதகும்....” என்னும் இந்த மந்திரம் தண்ணீரின் மகத்துவத்தைக் கூறுகிறது.

இந்த உலகம் முழுவதும் தண்ணீரினாலேயே நிலைபெற்றிருக்கிறது. அமிர்தமயமானது தண்ணீர். என்று அழகாக வர்ணிக்கிறது இந்த வேதமந்திரம்.

கண்டா பூஜை

கண்டா என்பது மணி. மணியோசை மங்கலமானது. மங்கல நிகழ்வுகளிலும் பிரார்த்தனைகளிலும் மணி அடிக்கப்படுகிறது. கிரியைகளின் ஆரம்பத்தில் கைமணிக்குச் சந்தன, குங்கும அலங்காரங்கள் செய்து அதன் மேற்பகுதியிலிருக்கும் இடபத்தின் அங்கங்களில் பிரம்மா முதலிய தேவர்களும் மணியின் நாக்கிலே சரஸ்வதியும் அதன் வாய்ப்பகுதியில் நாததத்துவமும் இருப்பதாகப் பூசித்தபின்

“தேவர்கள் வருவதற்காகவும் அசுரர்கள் அகலுதற்காகவும் இந்த மணியை அடிக்கிறேன்”

என்ற சுலோகத்தைச் சொல்கிறார்கள்.

தீப பூஜை

தீபம் மஹாலட்சுமியின் வடிவம். தீப ஒளி இருக்குமிடம் தெய்வீகமானது. பூரணை நாட்களில் பெண்கள் பலர் சேர்ந்து திருவிளக்குப் பூசை எனத் தீப பூஜை செய்யும் மரபும் இப்போது உண்டு. சாதாரணமாகக் கிரியைகளின் ஆரம்பத்தில் லட்சுமீகரத்தை வேண்டி சிவாசாரியர் குத்துவிளக்கிற்குச் சந்தனம், குங்குமம் இட்டுப் புஷ்பம் சாத்தி வழிபாடு செய்கின்றார்.

“எமது எதிரிகள் தொலைந்துபோய் சுபம், மங்களம், ஆரோக்கியம், செல்வம் ஆகியவை விருத்தியாவதற்காக இந்த மங்கள ஜோதியை வணங்குகிறேன்”

என்று பிரார்த்திக்கப்படுகிறது.

வருணகுமப பூஜா, புண்யாகவாசனம்.

நமது கிரியைகள் யாவற்றிலும் முக்கிய இடம் பிடிக்கும் பெருமை புண்யாக வாசனம் என்ற கிரியைக்கு உண்டு. அந் தணர் களின் இல்லங்களில் நிகழும் வைதிகக் கிரியைகளாகட்டும், மற்றையோர் இல்லங்களில் நிகழும் பூர்வ - அபரக் கிரியைகளாகட்டும், ஆலயங்களில் நிகழும் நித்ய - நைமித்திக - காமியக் கிரியைகளாகட்டும் எல்லாக் கிரியைகளிலும் விநாயக வழிபாட்டைத் தொடர்ந்து வருணகுமப பூஜை நடைபெற்றுப் புண்ணியாக வாசனம் என்னும் வேதமந்திர ஜபம் நடைபெறுவதை நாம் சாதாரணமாகக் காண்கிறோம்.

அந் தணரல் லாதோர் இல்லங்களில் வேத மந்திரங்களைவிட ஆகம சுலோகங்களுக்கே முக்கியத்துவம் உண்டு என்பதாலும், தகுதியும் தீட்சையும் இல்லாதோர் காதில் வேதமந்திரங்கள் ஒலிக்கக் கூடாது என்ற முன்னோர்களின் கட்டுப்பாடு காரணமாகவும் முன்னைய காலங்களில் அவர்களது இல்லங்களில் புண்ணியாக ஜபத்தில் வேத மந்திரங்கள் ஓதப்படுவதில்லை. எனினும் கால மாற்றத்திற்கிணங்க இன்று அதிகமான இடங்களில் வேதமந்திர ஜபம் நடைபெறுகிறது.

இந்தக் கிரியையின் நோக்கம் என்ன? இங்கே சொல்லப்படும் மந்திரங்கள் என்ன பொருளைக் கொண்டிருக்கின்றன? என்பவற்றை அறிந்தால் அதிக ஈடுபாடும் ஆர்வமும் உண்டாகும் என நம்பலாம்.

வேத காலத்திலேயே வருணன் முக்கியமானதொரு தெய்வமாகப் போற்றப்பட்டிருக்கிறான். பிரஜாபதிக்கு அடுத்த நிலையில் தேவர்களின் தலைவனாகவும் போர்த்தெய்வமாகவும் இந்திரன் பெருமையோடு விளங்கிக்கொண்டிருந்த அதே வேளையில், எல்லா இல்லங்களிலும் 'அதிதி' என்ற நிலையிலும் 'தேவதூதன்' என்ற நிலையிலும் யாகங்களின் முதன்மைத் தெய்வமாக அக்னிதேவன் உயர்வாகப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்த அதேவேளையில், மிகவும் கௌரவமாகவும் அமைதியாகவும் பயபக்தியாகவும் யாவராலும் வழிபடப்பட்ட பெருமைக்குரிய

தெய்வம் வருணபகவான் ஆவார்.

சூரியன் உதிப்பதும் மறைவதும் வருணனாலேயே நிகழ்கின்றன எனவும், பகலில் சூரியனையும் இரவில் சந்திரனையும் தமது கண்ணாகக் கொண்டு அவர் நம்மையெல்லாம் அவதானித்துக் கொண்டிருக்கிறார் எனவும் வேதகால மக்கள் நம்பினர். இயற்கைச் சமநிலை அவராலேயே பேணப்பட்டது. பிரபஞ்ச இயக்கம் என்னும் ஒழுங்கும் உயிரினங்களின் வாழ்க்கை ஒழுங்கும் மனிதர்களின் ஒழுக்கமும் அவரால் நிலைநிறுத்தப்பட்டன. இந்த அடிப்படைக் கோட்பாடு 'ரிதம்' என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டது. (ஆங்கிலத்தில் இதே சொல் ஒத்திசைவு என்னும் ஒழுங்கான நிகழ்வுக்கு வழங்கப்படும் அதிசயத்தை ஒப்புநோக்கி மகிழலாம்.)

இதிஹாச புராண காலத்தில் வருணன் மேற்குத் திசையின் காவலன் என்ற நிலையிலும் மழைக்கு அதிபதி, நீரின் கடவுள் என்ற நிலைகளிலும் போற்றப்பட்டார். ஆகமங்களிலும் இந்நிலை தொடர்ந்ததோடு வருணனைக் கும்பத்திலே ஆவாஹனம் செய்து பூஜித்தபின் அதே கும்ப நீரிலே புண்பாக ஐபம் நிகழ்த்தி அந்த நீரை மந்திர சக்தி ஊட்டப்பட்டதாகவும் புனிதமானதாகவும் ஆக்கி இந்த நீரை அருந்தியும் தெளித்தும் உள்ளும் புறமும் தூய்மை பெறுவது மரபாக நிலைபெற்றுள்ளது.

பஞ்சபூதங்களில் நீர் மிக இயல்பாகவும் எம்மோடு நெருங்கிய தொடர்பும் உடையதாக இருப்பதால் இறைசக்தியை நீரில் வருவித்து அதனைப் பயன்படுத்தும் முறையை வேதங்களும், அதற்கும் அப்பால் அந்த நீரை பிருதுவி அம்சமான விக் கிரகங்களில் அபிஷேகம் செய்வதன்மூலம் பயன்படுத்தும் முறையை ஆகமங்களும் நமக்கு வகுத்துத் தந்திருக்கின்றன.

ஆலய வழிபாடு பற்றிக் கூறும்போது மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்ற மூன்றும் முதன்மை பெறுகின்றன. இங்கே மூன்றாவதாக இடம்பெறும் தீர்த்தம் என்பது தண்ணீர் சம்பந்தப்பட்டதே. 'ஆன்மீக செயற்பாடுகள் எதனைத் தொடங்கும்போதும் நீராடித் தூய்மையடைந்தே தொடங்கப்படுகிறது. அதன்பின்னரும் எக்கிரியை தொடங்கும்போதும் (புரோக்ஷணம்)

நீர் தெளித்தலும் (கூடாளனம்) கழுவுதலும் இடம்பெறுதல் கண்கூடு.

இக் காரணங்களால் நீரும் நீர்த் தெய்வமும் முதன்மைப்படுத்தி வழிபடப்படுதலும் நீரினால் புனிதமடைதலும் என்ற நடைமுறைகள் புரிந்துகொள்ளத் தக்கதன்றோ? இனி, புண்பாச வாசனம் என்று கூறப்படும் வேத மந்திரத்தின் பொருளைச் சிறிது நோக்குவோம். இது இரு பகுதிகளைக் கொண்டது. முதற்பகுதி “பவத்பிரனுக்ஞாத.....” என ஆரம்பிக்கின்றது. இரண்டாவது பகுதி “பவமான ..... என ஆரம்பிக்கிறது. இது பவமான சூக்தம் என்று சொல்லப்படும்.

வருண கும்ப பூஜை

வருண த்யானம்

நாகபாசதரம் ஹ்ருஷ்டம் ரக்ஷினளக த்யுதி வீக்ரஹம்
சசாங்க தவளம் த்யாயேத் வருணம் மகராசனம்

பாம்பை பாசமாகக் கரங்களில் கொண்டவரும் மகிழ்ச்சியுடையவரும் ரத்தினக் கூட்டம்போல் ஒளிவீசும் தோற்றத்தையுடையவரும் சந்திரன்போல் வெண்மை நிறமானவரும் மகரமீனை ஆசனமாக உடையவருமாகிய வருணனைத் தியானிக்க வேண்டும்.

புண்ணியாக வாசனம்

தண்ணீர், பஞ்ச பூதங்களுள் ஒன்று. எல்லாவற்றுக்கும் ஆதாரமாகவும் அனைத்தையும் தூய்மை செய்வதாகவுமுள்ள தண்ணீர் தெய்வத்தன்மையுடையது. கங்கை எனப் போற்றப்படுவது. முதலில் கலச பூஜையில் தண்ணீர் சப்த தீர்த்தங்களாக வழிபடப்பட்டு அதனைத் தெளிப்பதன்மூலம் சிவாச்சாரியார் தாமும் தம்மைச் சூழவுள்ள பூஜைப் பொருட்களையும் சுத்தம் செய்ததையும் பார்த்தோம். இப்போது ஸ்தல சுத்திக்காக (அதாவது இடத்தைத் தூய்மை செய்வதற்காக) புண்பாச வாசனம் செய்யப்படுகிறது. வாசனம்

என்பது சொல்லுதல். இதனைப் புண்யாக ஜபம் என்றும் சொல்வர். எல்லாப் பிராமணர்களுமாகச் சேர்ந்து இந்த வேத மந்திரத்தை ஜபம் செய்து வருணாகும்பத்தில் சேர்ப்பார்கள். அதன்பின் வருணனை அந்தக் குமபத்திலிருந்து உத்வாசனம் செய்து யதாஸ்தானத்திற்கு எழுந்தருளச் செய்தபின் கும்ப நீரினைத் தெளித்தன்முலம் எண்ண இடங்களையும் புனிதமாக்குவர்.

புண்யாக வாசன மந்திரத்தின் முழுப் பொருள்

ஓம். பவத்பிரனுஜ்ஞாதஹ. புண்யாஹம் வாசயிஷ்யே. ஓம் வாச்யதாம். ஓம் ஆபஹ. சீவ ஆபஸ்ஸந்கு.....

உங்களால் அனுமதிக்கப்பெற்றுப் புண்யாக வாசனம் செய்கிறேன்.

அவ்வாறே மந்திர ஜபம் செய்யலாம்.

தண்ணீர் சிவமயமாக, மங்களமானதாக இருக்கட்டும்.

நல்ல வாசனைகள் எம்மைக் காக்கட்டும்.

நல்மனமுடையவர்களாக ஆவர்களாக.

அழிவற்றதாகவும் குற்றமற்றதாகவும் அமையட்டும்.

இனிய எண்ணங்களையே நினைப்பேன். இனியவற்றையே உருவாக்குவேன். இனியவற்றையே பிறருக்கும் வழங்குவேன். இனிய வார்த்தைகளையே பேசுவேன். தேவர்களுக்கு இனிமை பயப்பனவும் மனிதர்கள் கேட்க விரும்புகின்றதுமான சொற்களையே நான் பேசுவேன். தேவர்கள் என்னைக் காப்பார்களாக. அழகிய பேச்சை வழங்கப் பிதிரர்கள் வாழ்த்துவார்களாக.

சாந்தி உண்டாகட்டும். புஷ்டி உண்டாகட்டும். மகிழ்ச்சி உண்டாகட்டும். செழுமை உண்டாகட்டும். தடையின்மை உண்டாகட்டும். ஆயுள் விருத்தி உண்டாகட்டும். ஆரோக்கியம் உண்டாகட்டும். செல்வமும் தானியமும் விருத்தியாகட்டும். பசுக்களும் பிராமணர்களும் சுபமாக இருக்கட்டும். ஈசானதிக்கில் எல்லாக் குற்றங்களும் நீங்கட்டும். தென்கிழக்குத் திசையில் என்ன பாபம் செய்யப்பட்டதோ அவை யாவும் சமனமடையட்டும். வடதிசையில் செய்யப்படும் எல்லா நற்காரியங்களும் தடையின்றி நடக்கட்டும். அவை யாவும் மேலும் மேலும் வளர்ச்சி அடையட்டும். எல்லாம் மங்களமாக ஆகட்டும். எல்லாம் செல்வமுடையதாக ஆகட்டும்.

பழம்புகழ் பெற்ற இந்திரன் நமக்கு நன்மை செய்யட்டும். எல்லாம் அறிகின்ற சூரியன் நமக்கு நன்மை செய்யட்டும். தீமையை அழிக்கின்ற கருடன் நமக்கு நன்மை செய்யட்டும். பிருஹஸ்பதி நமக்கு நன்மை செய்யட்டும்.

மித்திரனாகிய தேவனை, ஹோமத்தாலும் நமஸ்காரத்தாலும் உபசரித்து நாம் நிறைவுள்ளவர்களாவோம். மித்திரனே, எங்களுக்குரிய செல்வத்தை அருள்வாயாக. அனுஷத்திலுள்ள நக்சத்திர தேவதைகளை ஹவிஸ்ஸினால் போற்றி வளர்த்துக்கொண்டு வீரர்களுடன் நூறாண்டு வாழ்வோமாக.

அனைத்துலகையும் தாங்குபவனும் ஆள்பவனும் அளப்பவனும் ஜயசீலனும் சகலவித்தைகளுக்கும் ஆதாரமான ஹயக்ரீவ வடிவமெடுத்தவனும் வேகவானமாகிய பரமபுருஷனுக்கு வந்தனம் செய்கின்றேன். நமது முகத்தையும் இந்திரியங்களையும் நல்லனவாக அவர் செய்தருளட்டும். நமது ஆயுளை அவர் காக்கட்டும். நீர்த்தேவதைகள் நம்மைஞானத்தால் புனிதமாக்கி மறுபிறவி அடைந்ததுபோல் விளங்க அருள்செய்யட்டும்.

ஸர்வசாட்சியான சூரியன் மற்றும் இந்திரன் அக்னி ஆகியோர் எவரிடத்தில் தோன்றினரோ, அந்த விஸ்வரூபியான, பரிசுத்தரான, தூய்மைப்படுத்துபவரான, ஸர்வ வியாபியான பொன்போல் ஒளிரும் பரமாத்மா எங்களுக்கு மங்களத்தையும் சுகத்தையும் தரட்டும்.

எவருடைய ஒளிரும் சக்தி மனிதர்களின் புண்ணிய பாபங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறதோ, எவர் இனிமையுடையவரோ, எவர் பரிசுத்தமானவரோ, எவர் பாவனம் பண்ணுகிறாரோ அந்த ஸர்வ வியாபியான பரமாத்மா எங்களுக்கு மங்களத்தையும் சுகத்தையும் தரட்டும்.

எவருடைய சக்தியால் தேவர்கள் வானுலகில் பிரகாசிக்கிறார்களோ, எவர் அந்தரிக்கூத்தில் (பூமிக்கும் வானுக்கும் இடைப்பட்ட பகுதி) பலவித ஒளிகளாகத் திகழுகிறாரோ, எவர் பூமியை அதன் உயிர்நிலையாகிய நீரினால் செழிக்கச் செய்கிறாரோ, அந்தப் பரிசுத்தரான பரமாத்மா எங்களுக்கு மங்களத்தையும் சுகத்தையும் அருளட்டும்.

மங்களகரமான கருணாகடாட்சத்தால் என்னைப் பார்த்தருள்வீர்களாக. மங்களஸ்வரூபத்துடன் எனது உடலெங்கும் வியாபித்து என்னைப் புனிதமாக்குக.

செவ்வனே பரிபாலிக்கும் உமது எல்லா ஒளிப்பிளம்புகளையும் பிரம்மவீரச்சையையும் சரீர பலத்தையும் ஆதம் பலத்தையும் என்னிடத்தில் நிலையாக இருக்கும்படி அருள்வீராக.

எவன் அனைத்தையும் சுத்திசெய்பவனோ, எவன் சுத்திசாதனங்கள் அனைத்தையும் அறிந்தவனோ, எவன் சுத்திசெய்யும் வல்லமை படைத்தவனோ, எவன் சுவர்க்கத்தைத் தருபவனோ, அவன் என்னைச் சுத்திசெய்யட்டும்.

தேவலோகத்தில் ஜனத்தவர்கள் என்னைப் புனிதமாக்கட்டும். மனுக்கள் அனுக்கிரக புத்தியுடன் என்னைப் புனிதமாக்கட்டும். இவ்வுலகில் தோன்றிய மஹான்கள் எல்லோரும் என்னைப் புனிதமாக்கட்டும்.

அனைத்தையும் அறிந்தவனே, பரிசுத்தமாக ஒளிவீசும் அக்னிதேவனே, என்னால் அனுஷ்டிக்கப்பட்ட கர்மங்களை உமது புனிதமான சங்கல்பத்தால் பவித்திரமாய் அனுஷ்டிக்கப்பட்டவையாய் ஆக்கி என்னைப் புனிதமாக்குக.

அக்கினியே, உமது ஜ்வாலையின் மத்தியில் விளங்கும் பரம பவித்திரமான ஸ்வரூபம் எது உண்டோ, அதனால் இந்தச் சிறந்த காரியத்தைப் புனிதமாக்கிக் கொள்வோம்.

ஸவித்ரு தேவனே, உம்மிடம் செய்யப்படும் ஹோமகர்மத்தினால் இந்தச் சிறந்த காரியத்தைப் புனிதமாக்கிக்கொள்வோம்.

ஸர்வ தேவஸ்வரூபியான எந்த தேவி எல்லாவற்றையும் பரிசுத்தம் ஆக்குகிறாளோ அவள் நம்மைப் புனிதமாக்க எழுந்தருள வேண்டும். எவளுக்கு மாசற்ற பல வடிவங்கள் உண்டோ அவளருளால் நாம் நற்கருமங்களில் மகிழ்ந்து செல்வங்களுக்கெல்லாம் தலைவர்களாக விளங்கவேண்டும்.

யாவருக்கும் நன்மை செய்யும் அந்த ஒளிக்கடவுள் தமது ஒளியால் என்னைப் புனிதமாக்கட்டும். வாயுதேவன் பிராண வடிவில் எனச் சூன் நின்று இன்பத்தை வளர்க்கட்டும். ஸ்த்ய வடிவான வானமும் பூமியும் ஸ்த்யவடிவான யாகத்தின்பொருட்டு நீரினாலும் பால் முதலியவற்றாலும் என்னைப் புனிதமாக்கட்டும்.

செயல்களில் எம்மை ஊக்குவிக்கும் அக்னிதேவனே, முழுமனத்துடன் என்னை அனுக்கிரஹித்துப் புனிதமாக்குக. மகத்தானதும் வெகுகாலமாய் வளர்ந்ததுமான பாவன சக்தியால் என்னைப் புனிதமாக்குக.

எதனால் தேவர்கள் முன்னோர்களைப் புனிதமாக்கினார்களோ, எதனால் ஜலதேவதைகள் தேவலோக மார்க்கத்தைப் புனிதமாக்கினார்களோ, அந்த திவ்ய சக்திவாய்ந்த சுத்திசாதனத்தால் இந்தச் சிறந்த கர்மாவைப் புனிதமாக்குவோம்.

எவன் பவமான மந்திரங்களைப் படிக்கிறானோ, அவன் ரிஷிகளால் சேமித்து வைக்கப்பட்டதும் வாயுபகவானால் சுவை!ட்டப்பெற்றதும் பரம பவித்திரமானதுமாகிய அமிர்தம் அனைத்தையும் அருந்துவான்.

எவன் பவமான மந்திரங்களைப் படிக்கிறானோ, அவனுக்கு ரிஷிகளால் சேமித்து வைக்கப்பட்ட அமிர்தத்தை ஸரஸ்வதி தேவி அளிக்கின்றாள். பாலும் நெய்யும் தேனும் நீரும் அவனுக்கு அமிர்தமாக இருக்கும்படி அருளுகின்றாள்.

பவமான மந்திரங்கள் உயர்நலனைக் கூட்டிவைப்பவை. சிறந்த பாலைக் கறக்கும் காமதேனுவைப் போன்றவை. பிராமணர்களுக்கு நன்மை செய்வதும் அழியாத பலனை அளிப்பதுமான இம் மந்திரங்கள் ரிஷிகளால் நமக்குச் சேமித்துவைக்கப்பட்ட ஸாரமான பொருட்களாகும்.

தேவர்களால் போற்றப்பெற்ற பவமான மந்திர தேவதைகள் நமக்கு இகபரமான இரு உலக இன்பங்களையும் முழுமையாகத் தந்து அருளவேண்டும்.

பவமான மந்திரங்கள் உயர்நலனைக் கூட்டிவைப்பவை. நெய்போலப் பரிசுத்தத்தையும் புஷ்டியையும் அளிப்பவை. பிராமணர்களுக்கு நன்மையைச் செய்வதும் அழியாத பலனை அளிப்பதுமான இம் மந்திரங்கள் ரிஷிகளால் நமக்குச் சேமித்துவைக்கப்பட்ட ஸாரமான பொருட்களாகும்.

எந்தப் பவித்திரமான மந்திரத்தால் தேவர்கள் தங்களை எப்போதும் புனிதமாக்கிக்கொள்கின்றனரோ, அந்தப் பவமான மந்திரம் தனது ஆயிரம் தாரைகளால் என்னைப் புனிதமாக்கட்டும்.

பவித்திரமானதும் நூற்றுக்கணக்கான தர்ப்பைகளைப் பரப்பி ஹிரண்ய தானத்துடன் செய்யப்படுவதுமான பிராஜாபத்தியக் கிரியைகளால் வேதியர்களான

நாம் ஏற்கெனவே புனிதமான இச் சிறந்த கர்மாவை மேலும் புனிதமாக்குவோம்.

இந்திரன் ஸ்பூனீதிதேவியுடன் என்னைப் புனிதமாக்கட்டும். ஸோமன் ஸ்வஸ்தி தேவியுடனும் வருணன் ஸமீசி தேவியுடனும் யமதர்மராஜா ம்ருத்யு தேவதைகளுடனும் என்னைப் புனிதமாக்கட்டும். ஜாதவேதஸ் ஊர்ஜயந்தீ தேவியுடன் என்னைப் புனிதமாக்கட்டும்.

நிகழ்காலத் துன்பத்திற்கும் எதிர்காலத் துன்பத்திற்கும் சாந்தியை வேண்டுகிறோம். யாகத்திற்கும் யாகம் செய்வோருக்கும் நல்வழியைப் பிரார்த்திக்கிறோம். நம் அனைவர்க்கும் தேவதைகளின் அருள் உண்டாகுக. மனிதர்களின் அன்பு வளர்க. உயிரை வளர்க்கும் செடிகொடிகள் ஓங்கி வளர்க. இருகால் பிராணிகளுக்கு நன்மை உண்டாகுக. நாற்கால் பிராணிகளுக்கு நன்மை உண்டாகுக. முவ்வகையிலும் சாந்தி நிலவுக.

பஞ்சகவ்ய பூஜை

பூர்வாங்கக் கிரியைகள் என்ற வகையில் நமது சமயச் சடங்குகள், கிரியைகள் யாவற்றிலும் முதல் அம்சமாக அமைகின்ற விநாயக வழிபாட்டை அடுத்து அமையும் புண்யாக வாசனத்தின் ஓர் அங்கமாக அதிகமான சந்தர்ப்பங்களில் இடம்பெறும் இன்னொரு கிரியை பஞ்சகவ்ய பூஜை ஆகும். இதன் சொற்பொருள் முதலில் அவதானிக்கத் தக்கது. பஞ்ச என்பது ஐந்து. கவ்யம் என்பது பசுவுடன் தொடர்பானது. பசுவுடைய ஐந்து பொருட்கள் பஞ்சகவ்யம் ஆகின்றது. பால், தயிர், நெய், கோஜலம், கோமயம் என்னும் ஐந்தும் பசுவிலிருந்து பெறப்படுகின்றன. இவற்றை முறைப்படி சேர்க்கும்போது அற்புதமான ஒரு பொருள் தோன்றுகின்றது.

“சர்வ பாப கூடியகரம் சர்வ வ்யாதி விநாசனம்” என்று ‘குமாரதந்தரம்’ கூறுகிறது. “பஞ்சகவ்யமானது எல்லாப் பாபங்களையும் போக்கவல்லது, எல்லா நோய்களையும் அழிக்கவல்லது” என்ற இக்கருத்து குமாரதந்தர ஆகமத்தின் இருபதாம் படலமாகிய பஞ்சகவ்ய விதியில் கூறப்படுகிறது. அதே படலத்தின் இறுதியில் மீண்டும்,

“பஞ்சகவ்ய அபிஷேகேன மஹாபாதக நாசனம்” என்று வலியுறுத்தி முடிகின்றது. பஞ்சகவ்யத்தினால் அபிஷேகம் செய்வதன் மூலம் பெரிய பெரிய பாதகங்கள் கூட அழிந்துவிடுகின்றன என்பது இதன் பொருள். மேலும், ‘காலையில் செய்யும் பஞ்சகவ்ய அபிஷேகத்தினால் எல்லாப் பாபங்களும் அழிகின்றன, மத்தியானத்தில் செய்யப்படும் அபிஷேகத்தினால் அமைதி கிட்டுகின்றது, மாலையில் செய்யும் அபிஷேகத்தினால் எல்லா நோய்களும் அழிகின்றன’ என்று மேலும் விரிவாக விளக்கம் தருகிறது குமாரதந்தரம்.

காரணாகமம் முதலிய ஏனைய ஆகமங்களிலும் பஞ்சகவ்ய விதி என்பது தனித்துவமாகவும் சிறப்பாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

“பங்காரம் பாப நாசம் ஸ்யாத் சுகாரம் ஆத்ம சுத்திகம்
ககாரம் ஜன்மநாசம் ஸ்யாத் வ்யகாரம் மோக்ஷ ஹேதுகம்”

என்பது பூர்வ காரணாகமம்.

பஞ்சகவ்யம் என்ற சொல்லில் உள்ள பம் என்பது பாப நிவிர்த்தியையும் ச என்பது ஆத்ம சுத்தியையும் க என்பது பிறவி நீக்கத்தையும் வ்ய என்பது மோக்ஷகாரணத்தையும் குறிக்கிறது என்பது இந்த சுலோகத்தின் பொருள்.

இவற்றின்மூலம் பஞ்சகவ்ய பூஜையின் முக்கியத்துவத்தைத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

பஞ்சகவ்யம் இறைவனுக்கு அபிஷேகம் செய்வதற்கு மிக உகந்தது. அவ்வாறு அபிஷேகம் செய்வதன்மூலம் முன்னே கூறிய நற்பலன்களை நாம் பெறலாம் என்பது தெளிவாகின்றது. அதுமட்டுமல்லாமல் பஞ்சகவ்யத்தை அருந்துவதும் அதனால் ஸ்நானம் செய்வதும் கூட ஆகமங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அச்செயல்தான் முன்கூறிய பலன்களைத் தர வல்லவையே. பஞ்சகவ்யம் அருந்துதல் சாதாரணமாக ஆலய அபிஷேக காலங்களில் நடைமுறையில் உள்ளது. உபயகாரர் அதனை அருந்தச்செய்வது மரபு. ஆசௌசம் நீக்கும் வேளையிலும் பஞ்சகவ்யம் அருந்துகின்றோம்.

மஹோற்சவ காலத்தில் பேரீ தாடனம் என்ற கிரியையில் மேளத்தில் நாத்தத்துவத்தை ஆவாஹனம் செய்து சிவாச்சாரியார் பூசித்தபின் பார்சைவம் என அழைக்கப்படும் இசை வேளாண் மரபைச் சேர்ந்த தவில் வித்துவான் கணபதி தாளத்தை அந்த வாத்தியத்தில் வாசிக்கும் மரபு உண்டு. அவ்வேளையில் அதனை வாசிக்கும் முன்னர் வித்துவானுக்குப் பஞ்சகவ்யம் அருந்தக் கொடுக்கும்படி ஆகமம் கூறுகிறது.

எனவே, சிவப்பணியில் ஈடுபடும் ஒருவர் முதலில் தம்மைத் தூய்மை செய்து சிவப்பணிக்குத் தகுதியுடையவராக ஆகவேண்டும் என்பது புலனாகின்றது. அந்தப் புனிதத் தன்மை பஞ்சகவ்யத்தினால் கிட்டுகிறது. பஞ்சகவ்யத்தின் பலன்களைக்

கூறும் ஆகமசுலோகத்தில் 'ஆத்ம சுத்திகம்' என்ற சொற்றொடர் இடம்பெறுவதைக் காணலாம். பஞ்சகவ்யபூஜையின் ஆரம்பத்தில் சங்கல்பம் செய்யும்போதும் "ஆத்ம சுத்யர்த்தம்" (ஆத்ம சுத்திக்காக) என்று கூறப்படுவதுண்டு.

ஸ்நானம், தோய்த்துலர்ந்த வஸ்த்ரம் அணிதல், விபூதி தரித்தல் முதலியவற்றின்மூலம் புறச்சுத்தி சாத்தியமாகிறது. அகச்சுத்தியாகிய ஆத்ம சுத்திக்கும் நம்மிடம் உள்ள சகல தோஷங்களையும் போக்குவதற்கும் பஞ்சகவ்ய பூஜையைச் செய்து அதனை அபிஷேகம் செய்வதும் அருந்துவதும் அவசியமாகின்றன.

சிவாச்சார்யர்களுக்கு சில சந்தர்ப்பங்களில் பஞ்சகவ்ய ஸ்நானமும் சொல்லப்படுகிறது. தசவித ஸ்நானம் எனச் சொல்லப்படும் பத்துவித ஸ்நானங்களில் இதுவும் ஒன்று.

"பஸ்சாத் ஸ்நானம் பஞ்ச கவ்யை ராஜஸ்நானம் அதஹ்பரம்" என்ற வாமதேவ பத்ததி சுலோகம் மூலம் இதனை நாம் அறியலாம்.

மேலும் இதே நூலில் "சங்க தோஷ நிவிர்த்யர்த்தம் ஸ்நானம் ஸ்யாத் பஞ்ச கவ்யகம்" எனக் குறிப்பிடப்படுவதனால், சேரக்கூடாத சேர்க்கைகளினால் ஏற்படக்கூடிய தோஷங்களைப் போக்கும் வலிமை பஞ்சகவ்யத்திற்கு உண்டு என்பது புலனாகின்றது.

'பஞ்சகவ்ய சாதனம்' என்ற சொற்றொடர் மூலம் பஞ்சகவ்யம் எவ்வாறு சேர்க்கப்படவேண்டும் எனக் கூறப்படுகிறது. கும்பாபிஷேகம் போன்ற கிரியைகளில் பயன்படுத்தப்படும் ஒன்பது பொருட்களைக் கொண்டு செய்யப்படுகின்ற மிக விரிவான பஞ்சகவ்ய பூஜை பற்றிய விபரங்கள் இங்கு தரப்படுகின்றன. சாதாரணமாக ஸ்நபனாபிஷேகம் முதலிய கிரியைகளின்போதும் துடக்குக் கழிவு முதலிய வீட்டுக் கிரியைகளின்போதும் ஆனைந்து எனப்படும் பசுவின் ஐந்து பொருட்களும் தர்ப்பை நீரும் கலந்து செய்யப்படுவதே மரபு. அதிலும், இப்போதெல்லாம் தனியே பால் மாத்திரம் ஒரு பாத்திரத்தில் வைக்கப்பட்டு ஏனைய ஐந்து

பொருட்களும் ஐந்து பாத்திரங்களில் வைக்கப்பட்டிருப்பதாகப் பாவனை செய்து அதற்குரிய மந்திரங்களை ஓதிப் பூசிப்பதே வழக்கமாக நடைபெறுகிறது.

பால் கிடைக்காத இடத்தில் தயிரையும் தயிர் கிடைக்காத இடத்தில் பாலையும் அதேபோல் ஏனைய பொருட்கள் கிடைக்காத இடத்து, பால், தயிர் அல்லது நெய் இவற்றில் ஏதாவதொன்றை ஒரு பாத்திரத்தில் வைத்து முறைப்படி பூசிக்கலாம் என அம்சமத் ஆகமம் கூறுகின்றது.

தானியத்தினால் மேடை செய்யப்பட்டு அதன்மேல் அரிசிமாவினால் நவபதம் எனப்படும் ஒன்பது சதுரங்கள் போடப்படும். இச்சதுரக் கட்டங்கள் கோஷ்டம் எனப்படும். இக்கோஷ்டங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு தத்துவங்களாகப் பூசிக்கப்படும். அங்கு வைக்கப்பட்டுள்ள பாத்திரங்களுக்கும் சிறப்பான பெயரிட்டுப் பூசிக்கப்படும். அதன்பின் அந்தக் கோஷ்டத்திற்குரிய பொருள் அதற்குரிய மந்திர ஐபத்துடன் வைக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு தெய்வசக்தியும் ஒவ்வொரு ரிஷியும் அங்கு பூசிக்கப்படுவர்.

ஈசானம், தத்புருஷம், அகோரம், வாமதேவம், சத்யோஜாதம் ஆகிய பஞ்ச ப்ரம் மந்திரங்களும் அவற்றுக்குரிய வேத மந்திரங்களும் லக்ஷ்மீ, சரஸ்வதீ, சீவன் ஆகியோரின் மூலமந்திரங்களும் காயத்ரி மந்திரங்களும் இங்கு ஐபிக்கப்படுகின்றன. இவை பொருள் கூறுவதற்குரிய மந்திரங்களல்ல என்பதும் அவற்றின் ஓசைகளினால் பெறப்படும் அதிர்வுகளையே தமது பயனாக உடையவை என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது.

இதன்பின் பாலைத் தயிருடன் சேர்த்து அவற்றை நெய்யுடன் சேர்த்து அம்முன்றின் கலவையை கோஜலத்துடன் சேர்த்து அவற்றை கோமயத்துடன் சேர்த்து அதன்பின் தர்ப்பை நீரை எடுத்து இக் கலவையினுள் விடவேண்டும். இங்கே பொருட்கள் மட்டுமன்றி அவை வைக்கப்படும் ஸ்தானங்களும் அதில் பூசிக்கப்படும் தேவர்களும் அதன்பின் அவற்றை ஒன்றுசேர்க்கின்ற முறைகூட மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

இரசாயனச் சேர்க்கையொன்று சரியான பொருட்கள் சரியான விகித்தில் சரியான வெப்ப நிலையில் சேர்க்கப்படும்போதுதான் அதன் சரியான விளைவைத் தருகின்றதென்பது அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விடயம். ஆயுர்வேத மருந்துகள் சரியான அனுபானங்களுடன் சரியான முறையில் பயன்படுத்தப்படாவிட்டால் பலன்தருவதில்லை என்பதும் யாவரும் அறிந்ததே. நமது இந்துசமயக் கிரியைகளின்போதும் இவ்விடயம் நன்கு கவனிக்கப்பட வேண்டியவையே. இன்னும் ஒரு விடயம் இங்கு முக்கியமாகத் தேவைப்படுகிறது. 'நம்பிக்கை'. இங்கு உருவாக்கப்பட்டிருப்பது வெறும் பௌதிகக் கலவையன்று, இது ஒரு தெய்வீக மருந்து என்ற நம்பிக்கை ஆஸ்திகனிடத்தில் உள்ளதால் அதன் பலன் இரட்டிப்பாகின்றது.

பஞ்சவ்யத்தில் சேர்க்கப்படுகின்ற பால் மோக்ஷத்தைத் தரும் என்றும் தயிர் நோய் நீக்கத்தைச் செய்யுமென்றும் நெய் குஷ்டரோகம் முதலியவற்றைப் போக்குமென்றும் கோஜலம் மகப்பேற்றை நல்குமென்றும் கோமயம் ரோகங்களைப் போக்குமென்றும் குமாரதந்தர்ம் கூறுகிறது.

பால் சத்ருநாசத்தையும் தயிர் புத்ரவிருத்தியையும் நெய் மோக்ஷப்ரதத்தையும் கோஜலம் செல்வப் பேற்றையும் கோமயம் ரோகநாசனத்தையும் பலனாகக் கொண்டுள்ளது எனப் பூர்வகாரணாகமம் சொல்கிறது.

இந்துசமயம் பசுவைத் தெய்வீகமாகப் போற்றும் மரபையுடையது. பசுஞ்சாணத்தினால் செய்த விபூதி நமது சமயச் சின்னமாக, பிறவி நோய்க்கு மருந்தாக இருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. பசுவின் பாலும் தயிரும் சுவையும் புஷ்டியும் தரும் உணவுப் பொருட்களாக இருப்பதோடு இறைவனுக்குரிய அபிஷேகப் பொருட்களாகவும் இருக்கின்றன. நெய் அபிஷேகத்திற்கும் ஹோமத்திற்கும் உதவுவதோடு விளக்கேற்றவும் பயன்படுகின்றது. சாணத்தினால் மெழுகுவதன்மூலம் புனிதம் கிட்டுகின்றது. பிள்ளையாரை அழைக்கும் சாதனமாகவும் பசுஞ்சாணம் திகழ்கின்றது. இத்தனை மகிமை பொருந்திய பொருட்கள் ஒன்றுசேர்ந்தால் அதன் பலன்

எவ்வாறிருக்கும்?

மேலும் ஒரு தத்துவார்த்த சிந்தனையையும் முன்வைக்கலாம். சீவன் சிவனாகவேண்டுமென்பதே சமயத்தின் நோக்கம். சீவனுக்கு அடையாளச் சின்னம் பசு. ஆனமாவைப் பசு என்பது சைவசித்தாந்த மரபு. இடபத்தை இறைவனுக்கு வாகனமாக்குகிறோம். அது நந்தியாகி மலநீக்கத்தினால் இறைசிந்தனை வலுத்து (அல்லது இறை சிந்தனையின் பலத்தால் மலநீக்கமாகி) இறைவனையே நோக்கிய வண்ணம் ஆலயத்தில் அமர்ந்திருக்கிறது. பக்குவமடைந்த ஆன்மாவின் சின்னமாக அஸ்திர தேவரை முதுகில் தாங்கிய வாகனமாகக் கொடிச் சீலையில் வரையப்படுகிறது. இவற்றால் பசு என்பது ஆன்மா என்பதை உணர்கிறோம்.

பசுவின் பொருட்கள் ஐந்தும் சேர்ந்தே ஆத்ம சுத்தியை அருள்கிறது என்பதனால் ஆன்மாவுக்குள்ளேயே ஆத்ம சுத்திக்கான அருமருந்து அமைந்துள்ளது. அதைனை வெளியிலே தேடுவது பேதைமை என்பது சுட்டிக் காட்டப்படுவதாகக் கொள்ளலாமல்லவா?

சாதாரணமாக ஆலயத்தில் வழங்கப்படும் தீர்த்தத்தை நாம் மிகவும் புனிதமாக, அருட்சாதனமாகக் கருதி அதனை வாங்கிப் பருகி ஆனந்தமடைகிறோம். முறைப்படி பூசிக்கப்பட்ட பஞ்சவ்யம் அதைவிடப் பலமடங்கு பெருமை வாய்ந்தது என்பதையும் அவ்வாறு பூசிக்கப்பட்டபின் இறைவனுக்கு அது அபிஷேகமாகி அதன்பின் நமது கைக்கு வந்து சேருகின்றபோது அது எத்துணை புனிதமும் மேன்மையும் சக்தியும் உடையதாக இருக்கும் என்பது இப்போது புரிகின்றபோது வியப்பாகவும் சிலிர்ப்பாகவும் இருக்கிறதல்லவா?!

ஆசீர்வாதம்

நமது சமயக் கிரியைகள் எல்லாவற்றிலும் பொதுவாக இடம்பெறுகின்ற பூர்வாங்கக் கிரியைகளான (முதலில் நடைபெறுகின்ற) விநாயகர் பூஜை, சங்கல்பம், பஞ்சகவ்ய பூஜை, புண்யாகவாசனம் என்பன பற்றியும் அவற்றின் அங்கமாக நடைபெறும் கலசபூஜை, கண்டாபூஜை, தீப்பூஜை என்பன பற்றியும் பார்த்தோம். இப்போது எல்லாக் கிரியைகளினதும் நிறைவாக அமைகின்ற ஆசீர்வாதம் என்னும் விடயத்தை நோக்கலாம்.

கிரியைகளைப் பொறுப்பேற்றிருக்கும் அடியவராகிய உபயகாரரையும் அருகிலே இருத்தி அவர்களது பெயர், நட்சத்திரம் என்பனவற்றைக் கூறி பூர்வாங்கக் கிரியைகள் நடத்தப்படும். அடுத்து நடைபெறும் பிரதான கிரியைகளான ஸ்நபனகும்பபூஜை, யாகபூஜை, சங்காபிஷேகம், தீபாராதனை முதலியவற்றின் போது அவர்களது பிரசன்னம் எதிர்பார்க்கப்படுவதில்லை. அவர்கள் அக்கிரியைகளை வசதியான இடத்திலிருந்து தரிசித்து வணங்க அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். பின்னர் அவை நிறைவுபெற்றபின் உத்தராங்கமாக அமையும் ஆசீர்வாதம் நடைபெறுகின்றபோது மறுபடி உபயகாரர் அருகில் அழைக்கப்பட்டு அவர்களது பெயர், நட்சத்திரம் முதலியன மறுபடி கூறப்பட்டு அவர்களுக்கு வாழ்த்துரை வழங்கப்படுகிறது.

இங்கு குறிப்பிடவேண்டிய முக்கிய அம்சம் யாதெனில், எல்லா விசேஷ பூஜைகளிலும் நிறைவாக இடம்பெறுகின்ற ஆசீர்வாதம் என்னும் இந்நிகழ்வு தனியே அந்த உபயகாரரையோ அல்லது ஆலய தர்மகர்த்தாவையோ பரிபாலன சபையினரையோ மட்டும் குறித்தாக இல்லாமல் உலகமக்கள் யாவரினதும் நன்மையை வேண்டி இறைவனிடம் பிரார்த்தனை செய்வதாக அமைகிறது. யாவருக்கும் குருவாக இருப்பவரும் பிரதம சிவாசாரியராக இருந்து அக்கிரியைகளை நடத்தியவரும் தம்மையே இறை சொருபமாகப் பாவித்து (சிவோகம்பாவனை) இறைவழிபாட்டை நடத்தியவருமான அந்தணோத்தமர் வாழ்த்துரை கூற, ஏனைய அந்தணர்கள் யாவரும் ஒருமித்த குரலில் அப்படியே ஆகட்டும் (ததாஸ்து) என்று ஆமோதிக்கின்றனர்.

அன்றைய கிரியைகளைப் பொறுப்பேற்ற உபயகாரர், ஆலய தர்மபரிபாலகர் ஆகியோரின் குடும்பத்தவர் பெயர்களும் குறிப்பிட்டு அவர்களுடைய நன்மைகள் வேண்டப்படுவதுடன் அந்தணர்கள், அவ்வூர் மக்கள், உலகோர் என அனைத்துத் தரப்பினரையும் தனித்தனியாகவும் பொதுவாகவும் குறிப்பிட்டு வாழ்த்துகின்ற வாக்கியங்களை ஆசீர்வாதங்களில் காணலாம்.

இந்த ஆசீர்வாத வாக்கியங்கள் வேத சிவாகமங்களில் கூறப்பட்ட கருத்துக்களை அடியொற்றி கிரியாபத்ததிகளை உருவாக்கிய சிவாசார்யர்களாலும் சம்ஸ்கிருத மொழியாற்றலுடைய பண்டிதர்களாலும் அவ்வப்போது இயற்றப்பட்டவை. பல்வேறு இடங்களில் பல்வேறு காலகட்டங்களில் இயற்றப்பட்ட இவற்றைப் பின்னாளில் வந்தோர் தொகுத்து ஒழுங்குபடுத்திப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். இவற்றில் அலங்காரமான சொற்பிரயோகங்களும் அழகான அணிநலன்களும் வர்ணனைகளும் கற்பனை வளமும் செறிந்திருப்பதை மொழியறிந்தோர் அவதானித்து இரசித்து மகிழ்வர். காலத்துக்கேற்ற வகையில் தற்காலத்தின் புதிய வாழ்க்கைப் போக்குகளுக்கேற்ற விடயங்களையும் சேர்த்து ஆசீர்வாதங்களில் சேர்த்துச் சொல்லி வருவதனால் ஆசீர்வாதம் என்பது இறுக்கமான கட்டுக்குள் இல்லாமல் நவீன இலக்கிய வடிவம்போல வளம்பெற்ற ஒன்றாகவும் அமைகிறது.

நூற்றுக்கணக்காக இருக்கின்ற ஆசீர்வாத வாக்கியங்களில் நித்திய பூஜை, விசேடபூஜை, மஹோற்சவம், கும்பாபிஷேகம், போன்ற கிரியைகளுக்கேற்ற வகையில் பொருத்தமானவற்றைப் பொறுக்கி எடுத்துப் பயன்படுத்துவார்கள். சாதாரணமாக மனன ஆற்றல் மிகுந்த சிவாச்சாரியர்கள் இவற்றை மனனம் செய்துவைத்திருந்து அதற்கேயுரிய ஓசைநயத்துடன் அழகாகச் சொல்வார்கள். விசேட நிகழ்வுகளில் சாதகாசாரியர் எனப்படும் பத்ததிகாரர் நீண்ட ஆசீர்வாதங்களை வாசிப்பதும் உண்டு.

இப்போது சில முக்கியமான ஆசீர்வாத வாக்கியங்களின் பொருளை வகைப்படுத்தி, வரிசைப்படுத்தி நோக்குவோம்.

ஆசீர்வாதம்

1. ந்த்ய நைம்த்தீக பூஜை பந்நிபவை.

அ. ஸ்வஸ்தி மந்தாரர்த்தாஸ் ஸத்யாஸ் ஸபலாஸ் ஸந்த்விதி பவந்தோ மஹாந்தோ னுக்ருஹ்ணந்து.

(இங்கு சொல்லப்படும் இந்த ஆசீர்வாத) மங்கள் மந்திரங்கள் சத்தியமானவையாகவும் நற்பலன்களை (யாவருக்கும்) வழங்குவனவாகவும் அமையட்டும் என பெரியோர்களாகிய தாங்கள் அனுக்கிரகிக்கவேண்டும்.

ஆ. வேதாகமோக்தம் தீர்க்கமாயுஷ்யம் பூயாதிதி பவந்தோ மஹாந்தோ னுக்ருஹ்ணந்து.

வேத, சிவாகமங்களிலே சொல்லப்பட்ட பிரகாரம் (யாவருக்கும்) நீண்ட ஆயுள் உண்டாகட்டும் எனப் பெரியோர்களான தாங்கள் அனுக்கிரகிக்கவேண்டும்.

இ. அஸ்ய தேவதேவஸ்ய (வல்லபாம்பா ஸமேத ஸ்ரீ விக்னேஸ்வரஸ்ய) விசேஷ பூஜா கர்மணி மத்யே சம்பாவித மந்த்ர லோப தந்ர லோப த்ரவ்யலோப க்ரியா லோப ந்யூனாதி லோக விஸ்மருதி வித்யபராத ப்ரயுக்தாஸ் ஸர்வே தோஷா: ஸத்ய ஏவ ஸாந்ததமா பூயாகிரிதி பவந்தோ மஹாந்தோனுக்ருஹ்ணந்து.

இந்த ஆலய இறைவனுடைய (அந்தந்த மூர்த்தியின் பெயர்) சிறப்பான பூஜையின்போது மந்த்ர உச்சாரணம், அதன் நடைமுறைகள், திரவியங்கள், கிரியைகள் ஆகியவற்றின் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய குறைபாடு, அளவுக்கதிகமான செயற்பாடு, மறதி, தவறான பிரயோகம் முதலிய தோஷங்கள் யாவும் உடனடியாகவே நிவிர்த்தியாகட்டும்.....

ஈ. அஸ்ய தேவாலயஸ்ய த்யான ஆவாஹனாதி பூஜாலங்கார திவ்ய வஸ்த்ரோபவீத திவ்ய கந்தானுலேபன ஹேமயஜ்ஞோபவீத மகுட குண்டல ஹார கேயூர ரத்னாபரண கர்ணபூஷண சிவசிகாமணி பரிஷ்கிருத கனகராஜி விராஜித தனுலதா ப்ரகாச திவ்ய மாலாலங்காரார்ச்சித தத்வத்ரயார்ச்சித ஜீவந்யாச

முத்ராநாசன தூப தீப நித்யாக்னி நித்யோத்ஸவ சண்டேஸ்வராந்தம்
ஸாங்கோபாங்க ப்ரத்யங்காந்த உபசார பரம்பரா ஸித்திர பூயாதிதி .....

இந்த ஆலயத்தினுடைய (கிரியைகளிலே) த்யானம், ஆவாஹனம் முதலிய அலங்கார பூஜைகளும் அற்புதமான ஆடை, பூணூல், சந்தனப் பூச்சு, தங்கப் பூணூல், கிரீடம், குண்டலம், மாலை, ரத்னாபரணம், தோடு, தலையணி இவற்றினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தங்கமயமாக மின்னுகின்ற திருவுருவங்கள் அற்புதமான மாலையலங்காரங்களுடனும் பொலிவுற்று விளங்கவும் ஆத்மதத்வம், வித்யாதத்வம், சிவதத்வம் முதலிய முப்பெரும் தத்துவங்களின் தலைவனாக அர்ச்சிக்கப்பட்டும் ஜீவந்யாசம் முதலிய நியாசங்கள் செய்யப்பட்டு அருட்பொலிவுற்றும் முத்திரைகள் முறையாகக் காட்டப்பட்டதனால் மகிழ்வுற்றும் தூபம், தீபம் இவற்றால் பூஜைகள் செய்யப்பெற்றும் நித்யாக்னி, நித்யோத்ஸவம் முதலியன நிகழ்ந்து சண்டேஸ்வர பூஜைவரை யாவும் அக்கிரியைகளின் அங்கம், உபாங்கம், பிரத்யங்கம் முதலிய வற்றோடு முழுமையாக நிறைவுபெற்றதாக அமையட்டும்.....

உ. அஸ்மின் தேவாலயே ப்ரதி ஸம்வத்ஸரம் அனுஷ்டயமாணா: நித்யோத்ஸவ ப்ரோத்ஸவ மாஸோத்ஸவ வர்ஷோத்ஸவ டோலோத்ஸவ கந்தோத்ஸவ பவித்ரோத்ஸவ கல்யாணோத்ஸவ சிவபக்தோத்ஸவா: ஸர்வே ஸததம் அவிச்சின்னா பூயாஸூரிதி பவந்தோ மஹாந்தோனுக்ருஹ்ணந்து.

இந்த ஆலயத்திலே ஆண்டுதோறும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகின்ற நித்யோத்ஸவம், பக்ஷ உத்ஸவம், மாத உத்ஸவம், வர்ஷ உத்ஸவம், ஊஞ்சற் திருவிழா, கந்தோத்ஸவம், பவித்ரோத்ஸவம், கல்யாண உத்ஸவம், சிவபக்த உத்ஸவம் முதலிய யாவும் எப்போதும் இடையீடின்றி நடைபெறட்டும்....

ஊ. அனேன தீபாராதன கர்மணா பகவான் ஸர்வாத்மக: ஸுப்ரீதோ வரதோ பூத்வா அஸ்ய யஜமானஸ்ய இஷ்ட காமயார்த்த ஸித்திப் ப்ரத: இதோப்யதிகம் மஹதைஸ்வரயாவாப்திப்ரதஸ்ச பூயாதிதி பவந்தோ மஹாந்தோனுக்ருஹ்ணந்து.

இங்கு நிகழும் தீபாராதனை முதலிய கிரியைகளால் எல்லா ஆன்மாக்களிலும் நிறைந்திருக்கும் பகவான் மகிழ்ச்சியுற்றவராகவும் நிறைந்த வரங்களைத் தருபவராகவும் ஆகி இந்த உபயகாரருடைய (அல்லது தர்மகர்த்தாவினுடைய) விருப்பங்களையெல்லாம் பூர்த்தி செய்பவராக இப்போதிருப்பதைவிட மிகவும் அதிகமான ஐஸ்வர்யத்தை வழங்குபவராகவும் ஆகட்டும்.....

2. கோவில் தர்மகர்த்தா, பரிபாலன சபை, விழா உபயகாரர்கள் பெறும் பேறுகள் பற்றியவை.

அ. அயம் யஜமான: அபரிமித ப்ரபாவ: ஸ்வஜன ரக்ஷா விசக்ஷண: தேவ ப்ராம்மண பரிபாலக: ஸ்வாமி கார்ய தூரந்தர: ஸ்வாமி ப்ரஸாதவான் பூயாதிதி பவந்தோ மஹாந்தோ னுக்ருஹ்ணந்து.

இந்த தர்மகர்த்தா (அல்லது உபயகாரர்) அளவற்ற புகழுடையவராகவும் தனது உற்றார் உறவினர்களைப் பாதுகாக்கும் ஆற்றலுடையவராகவும் தேவர்களையும் பிராமணர்களையும் பரிபாலிக்கும் இயல்புடையவராகவும் இறைகாரியங்களை ஆற்றுபவராகவும் இறையருளுக்குப் பாத்திரமானவராகவும் ஆகுக.....

ஆ. அஸ்ய யஜமானஸ்ய ராஜலக்ஷ்மீ வீர்யலக்ஷ்மீ வீஜயலக்ஷ்மீ நித்யலக்ஷ்மீ ஸத்யலக்ஷ்மீ ஸம்பத் ஸந்தான லக்ஷ்மீ ஸ்திரதராவாசா ஸித்திர பூயாதிதி பவந்தோ மஹாந்தோ னுக்ருஹ்ணந்து.

இந்த உபயகாரருடைய ராஜலக்ஷ்மி, வீர்யலக்ஷ்மி, வீஜயலக்ஷ்மி, நித்யலக்ஷ்மி, சத்யலக்ஷ்மி, சந்தானலக்ஷ்மி முதலிய எல்லாச் செல்வப்பேறுகளையும் அருளுகின்ற லக்ஷ்மிகள் நிரந்தரமாக இவருடன் வசித்திருக்கும்படியாக ஆகுக.....

இ. அயம் யஜமான: ஆயுஷ்மான் ஸதஸ்ந்தான ஸௌபாக்ய ஸம்ருத்திமான் த்ருட காத்ரவான் பக்தஜன ஸேவா பக்திமான் தானசீலவான் தேவ ப்ராம்மண தர்ம பரிபாலகஸ்ச பூயாதிதி.....

இந்த உபயகாரர் நிறைந்த ஆயுளுடையவராகவும் நல்ல சந்தானபாக்யம் உடையவராகவும் எல்லாச் செல்வச் சிறப்புக்களும் உடையவராகவும் திடகாத்திரமானவராகவும் பக்தஜனங்களுக்குச் சேவையாற்றுபவராகவும் கொடையாளியாகவும் தேவர்களையும் பிராமணர்களையும் பரிபாலிப்பவராகவும் ஆகுக.....

ஈ. அஸ்ய யஜமானஸ்ய ஸகுடும்பஸ்ய ஸபுத்ரகஸ்ய ஸப்ராத்ருகஸ்ய ஸபரிஜன வரகஸ்ய க்ஷேம ஸ்தைர்ய வீர்ய விஜய ஆயுராரோக்ய ஐஸ்வர்யாணாம் அபிவ்ருத்தயோ பூயாஸூரிதி.....

இந்த உபயகாரர் நல்ல குடும்பம், புத்திரர்கள், சகோதரர்கள், அயலவர்கள் ஆகியோருடன் கூடியவராக நற்சுகம், உறுதி, வீரம், வெற்றி, நீண்ட ஆயுள், ஆரோக்கியம், செல்வம் முதலிய யாவும் நிறைந்தவராக ஆகுக.....

உ. அஸ்ய யஜமானஸ்ய ..... நக்ஷத்ரே ..... ராசௌ ஜாதஸ்ய .... நாமதேயஸ்ய வல்லபாம்பா சமேத விக்னேஸ்வராதி சண்டேஸ்வராந்த சகல தேவ அனுக்ரஹ பரிபூர்ண க்ருபா கடா' பலசித்திர் பூயாதிதி....

..... நட்சத்திரம், ... ராசியில் பிறந்தவரும் .... பெயருடையவரும் ஆகிய இந்த உபயகாரர் வல்லபாதேவியுடன் கூடிய விநாயகர் முதலாகச் சண்டேஸ்வரர் வரையிலான அனைத்துத் தெய்வங்களின் அனுக்கிரகமும் பூரணமான கருணைக் கடைக்கண் நோக்கும் உடையவராகுக.....

ஊ. அஸ்ய யஜமானஸ்ய தன கனக வஸ்து வாஹன லக்ஷ்மீ கடாக்ஷ வீக்ஷணம் பூயாதிதி.....

இந்த உபயகாரர் செல்வம், தங்கம், பல்வேறு பொருட்கள், வாகனங்கள் முதலிய செல்வப்பேறுடையவராக ஆகுக.....

3.பக்தர்கள், கிராம மக்கள் பெறும் நற்பேறுகள் பற்றியவை

அ. அஸ்மின் க்ராமே வித்யமானா: ஸர்வே மஹாஜனா: நிரோகா: நிருபத்ரவா: ஸதாசார சம்பன்னா: ஸகூடும்ப புத்ர பௌத்ர ஸஹிதா: தனாட்யா: ஸர்வதா விஜயினஸ்ச பூயாகிரிதி .....

இந்தக் கிராமத்திலிருக்கின்ற எல்லா மக்களும் நோயற்றவர்களாகவும் இடையூறுகள் இல்லாதவர்களாகவும் நல்லொழுக்கப் பேறுடையவர்களாகவும் நற்குடும்பம், புத்திரர்கள், பேரப்பிள்ளைகள் ஆகியோருடன் கூடியவர்களாகவும் செல்வந்தர்களாகவும் எங்கும் எப்போதும் வெற்றியுடையவர்களாகவும் ஆகட்டும்.....

ஆ. அஸ்மின் க்ராமே வித்யமானா: ஸர்வே மஹாஜனா: ஈஸ்வர சரணாரவிந்தயோ: நிரந்தர பக்தியுக்தா: புராண இதிஹாச காவ்ய தர்ஸனாதிஷு நிஷ்ணாதா பூயாகிரிதி.....

இந்தக் கிராமத்திலிருக்கின்ற எல்லா மக்களும் இறைவனது திருப்பாதங்களில் இடையறாத பக்தியுடையவர்களாகவும் புராணம், இதிஹாசம், காவ்யம், தத்துவதர்சனங்கள் ஆகியவற்றில் திறமைபெற்றவர்களாகவும் இருப்பார்களாக.....

இ. அஸ்மின் க்ராமே வித்யமானா: ஸர்வே மஹாஜனா: ஈஸ்வர பாதாரவிந்த விநிப்த ஹ்ருதயா: ஸத் தர்மானுஷ்டான தத்பரா: ஸஜ்ஜன பூஜன லோலுபா: ஸத்பாத்ர விநிப்த தானசீலா: தீனாந்த பதிராதி ஜன சம்ரக்ஷண தூரந்தரா: விகத மாத்ஸர்யா: க்ருஹீத ஸத்குணா: நியத ஸாந்த சேதஸ: சகல ஜீவராஸிஷு ப்ரேமசாலினஸ்ச பூயாகிரிதி.....

இந்தக் கிராமத்திலிருக்கின்ற எல்லா மக்களும் இறைபாதங்களில் பதிந்த மனமுடையவர்களாகவும் நல்ல தர்ம கைங்கர்யங்களில் வல்லவர்களாகவும் நல்லோர்களைப் பூசிப்பதில் ஆவலுடையவர்களாகவும் பாத்திரமறிந்து தானம் செய்பவர்களாகவும் ஏழைகள், கண்பார்வையற்றோர், செவிப்புலன் அற்றோர் முதலியவர்களைத் தாங்கிநிற்பவர்களாகவும்

பொறாமையற்றவர்களாகவும் நற்குணங்களை உடையவர்களாகவும் அமைதியான நல்மனதுடையவர்களாகவும் எல்லா உயிர்களிடத்திலும் கருணையுடையவர்களாகவும் இருப்பார்களாக.....

ஈ. அஸ்மின் க்ராமே வித்யமானா: ஸர்வே மஹாஜனா: ஈஸ்வரஸ்ய க்ருபயா போகவந்த: பாக்யவந்த: தனவந்த: தான்யவந்த: ஆயுஷ்மந்த: புத்திமந்த: நித்ய தாருண்ய வந்த: பலிஷ்டா: ஸ்ரேஷ்டா: வரிஷ்டா: ஓஜஸ்வின: யஸஸ்வின: தபஸ்வினஸ்ச பூயாக்ரிதி.....

இந்தக் கிராமத்திலிருக்கின்ற எல்லா மக்களும் இறையருளாலே எல்லா இன்பங்களையும் அனுபவிப்பவர்களாகவும் எல்லா பாக்கியங்களும் உடையவர்களாகவும் செல்வந்தர்களாகவும் தானியங்களுடையவர்களாகவும் நீண்ட ஆயுளுடையவர்களாகவும் புத்திசாலிகளாகவும் என்றும் இளமையுடையவர்களாகவும் பலமுடையவர்களாகவும் நல்லவர்களாகவும் மிகச்சிறந்தவர்களாகவும் அறிவொளி யுடையோராகவும் புகழுடையோராகவும் தவம் மிக்கவர்களாகவும் ஆகுக....

4. திசை நடனம் முதலிய கலைகள் பற்றியவை

ஈ. அஸ்ய தேவாலயஸ்ய மத்தள படஹு பேர ஜல்லர மல்லர சங்க காஹள பூரி ஏகதாள பேரிவாத்ய நடிவாத்ய கிக்கிடி குங்குளவாத்ய கரடி செளண்டவாத்ய மல்லகீ விதாளவாத்ய கும்ப பஞ்சமுகவாத்ய வீணா கின்னர கிம்புருஷ ருத்ரவீணா முகவீணா வாயுவீணா தும்புருவீணா நாரதவீணா காந்தர்வவீணா வேணு ம்ருதங்க ஹஸ்தக்கிரியா தந்ர நாநாவித வாத்ய நிபிடிக்குதம் பூயாதிதி.....

இந்த ஆலயத்தில் மத்தளம், படஹம், மேளம், ஜல்லரி, மல்லரி, சங்கு, காஹளம், பூரி, ஏகதாளம், பறை, நடிவாத்யம், கிக்கிடி, குங்குளவாத்யம், கரடிவாத்தியம், செண்டை, மல்லகீ, விதாளவாத்யம், கும்பவாத்யம், பஞ்சமுகவாத்யம், வீணை, கின்னரி, கிம்புரு, ருத்ரவீணை, முகவீணை, வாயுவீணை, தும்புருவீணை, நாரதவீணை, காந்தர்வவீணை, புல்லாங்குழல், மிருதங்கம், ஹஸ்தக்கிரியா, தந்திரம் முதலிய பல்வேறு வாத்தியங்களின் நாதமும் ஒத்திசைக்குக.....

ஈ. அஸ்மின் தேவாலயே சங்கராபரண தீரசங்கராபரண கல்யாணி ஹமீர்கல்யாணி பூர்வகல்யாணி கௌள ரீதிகௌள மாயாமாளவகௌள கோதாரகௌள ஹம்ஸத்வனி கோகிலத்வனி ஷண்முகப்ரியா பவப்ரியா ரதிபதிப்ரியா ரஞ்ஜனி ஹம்ஸானந்தி சாருகேசீ ரவிச்சந்திரிகா பூர்ணசந்திரிகா ஹேமவதீ ஜோதிஸ்வரூபினி காம்போஜீ யதுகுலகாம்போஜி ப்யாகட பிலஹரி மலஹரி நாட்ட கம்பீரநாட்ட சாவேரி நீலாம்பரி வசந்தா லதாங்கீ கௌரிமனோஹரி தோடி தேசிகதோடி ஹனுமத்தோடி ஸ்ரீராகாதய: ஸர்வே ராகா: ஸுஸ்வரகாந நிபிட்க்ருதா: பூயாஸூரிதி.....

இந்த ஆலயத்தில் சங்கராபரணம், தீரசங்கராபரணம், கல்யாணி, ஹமீர்கல்யாணி, பூர்வகல்யாணி, கௌளை, ரீதிகௌளை, மாயாமாளவ கௌளை, கேதாரகௌளை, ஹம்ஸத்துவனி, கோகிலத்துவனி, ஷண்முகப்பிரியா, பவப்பிரியா, ரதிபதிப்பிரியா, ரஞ்ஜனி, ஹம்ஸானந்தி, சாருகேசி, ரவிச்சந்திரிகா, பூர்ணசந்திரிகா, ஹேமவதீ, ஜோதிஸ்வரூபினி, காம்போஜி, யதுகுலகாம்போஜி, பியாக்கடை, பிலஹரி, மலஹரி, நாட்டை, கம்பீரநாட்டை, சாவேரி, நீலாம்பரி, வசந்தா, லதாங்கி, கௌரிமனோஹரி, தோடி, தேசிகதோடி, ஹனுமத்தோடி, ஸ்ரீராகம் முதலிய ராகங்கள் யாவும் ஸுஸ்வர கானமாக ஒத்திசைக்குக.....

5. சிற்ப மகிமை, பூஜைத்திரவியங்கள், கட்டிடக்கலை, சுற்றாடல் பற்றியவை.

அ. அஸ்மின் தேவாலயே பரித்ருஸ்யமானா: அர்த்தமண்டப அந்தராளமண்டப மஹாமண்டப ஸ்நபநமண்டப அலங்காரோத்ஸவ மண்டப ந்ருத்தமண்டப கீதமண்டப வாத்த்யமண்டப புஷ்பக்ரதனமண்டப த்ராவிடஸ்துதி பாராயணமண்டப வேதபாராயண மண்டப சைவமத ப்ரசாரமண்டப ஸஹஸ்ரஸ்தம்பமண்டப சதஸ்தம்பமண்டபா: ஸர்வே ஸுஷ்டு நிரமாணிதா: பூயாகூரிதி.....

இந்த ஆலயத்தில் காணப்படும் அர்த்தமண்டபம், அந்தராளமண்டபம், மஹாமண்டபம், ஸ்நபநமண்டபம், அலங்கார உற்சவமண்டபம், நிருத்தமண்டபம், கீதமண்டபம், வாத்திய

மண்டபம், பூமாலை தொடுக்கும் மண்டபம், தமிழ்வேதமோதும் மண்டபம், வேதபாராயணமண்டபம், சைவமதப் பிரசாரமண்டபம், ஆயிரங்கால்மண்டபம், நூற்றுக்கால் மண்டபம் முதலிய எல்லா மண்டபங்களும் நன்கு நிர்மாணிக்கப்பட்டவையாக அமைக.....

ஆ. அஸ்ய தேவாலயஸ்ய தான்யசாலா பூஷணசாலா பாகசாலா புஷ்பசாலா யாகசாலா ஆயுதசாலா அஸ்வசாலா கோசாலா கஜசாலாதய: ஸர்வா: தத்தத் த்ரவ்யேண சம்ருத்திமத்யா: பூயாகரிதி.....

இந்த ஆலயத்தில் தானியசாலை பூஷணசாலை, மடைப்பள்ளி, பூமண்டபம், யாகசாலை, ஆயுதசாலை, குதிரைலாயம், யானைப்பந்தி முதலிய யாவும் அந்தந்தத் திரவியங்களினால் நிறைந்தவையாக ஆகுக.....

6. பொதுவாக, நிறைவாகச் சொல்லப்படும் ஆசீர்வாத வாக்கியங்கள்.

தேசோயம் 'ம ரோப ரஹித: ஸர்வே ஸஸ்ய ஸம்பூர்ண: காலே கொலே வருஸ்டி சம்யுக்தஸ்ச பூயாதிதி.....

இந்த நாடு குறைபாடுகளற்றதாகவும் அழிவுகளில்லாததாகவும் எல்லாப் பயிர்களின் நிறைவைப் பெற்றிருப்பதாகவும் உரிய காலங்களில் மழை பொழிவதாகவும் ஆகுக.....

உத்தரோத்தரம் தர்மாபிவ்ருத்திரஸ்து.

உத்தரோத்தரம் மோபிவ்ருத்திரஸ்து.

சதுஸ்ஸாகர பர்யந்தம் கோ ப்ராம்மணேப்ய: சுபம் பவது.

ஸர்வே ஜணா: சுகினோ பவந்து.

ஸமஸ்த ஸந்மங்களானி சந்து.

மேலும் மேலும் தர்மம் மேலோங்குக.

மேலும் மேலும் சுகம் பெருகட்டும்.

நான்கு சமுத்திரங்கள் இருக்கும்வரை பசுக்களும்

பிராமணர்களும் சுகம் பெறட்டும்.

எல்ல மக்களும் சுகமாக இருக்கட்டும்.
எல்ல மங்களங்களும் உண்டாகட்டும்.

ஸ்வஸ்தி ப்ரஜாப்ய பரிபாலயந்தாம்
ந்யாய்யேண மார்கேண மஹிம் மஹீஸா:
கோ ப்ராம்மணேப்யஸ் ஸுபமஸ்து நித்யம்
லோகாஸ் ஸமஸ்தாஸ் ஸுகினோ பவந்து.

இந்தப் பூமியின் தலைவர்கள் நியாயமான வழிகளில்
தமது மக்களை நன்கு பரிபாலிக்கட்டும். பசுக்களும் பிராமணரும்
என்றும் சுகம் பெறட்டும். எல்லா உலக மக்களும் சுகம் பெறட்டும்.

அர்ச்சனை

ஆலய வழிபாடு செய்யும் அடியவர்கள் யாவரும் அர்ச்சனை செய்விப்பதிலே ஆர்வம் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். தங்களதும் தங்களைச் சார்ந்தவர்களதும் பெயர் நட்சத்திரம் முதலியவற்றைச் சொல்லி இறைவனுக்கு அர்ச்சனை செய்விக்கின்றார்கள். அர்ச்சனை என்பதன் அர்த்தம் என்ன என்பதையோ அல்லது அர்ச்சனை செய்யப்படும்போது அங்கே என்ன சொல்லப்படுகிறது என்பதையோ புரிந்துகொள்ள முடியாதவர்களாக இருந்தாலும்கூட இறைவன்மீது பக்தியும் நம்பிக்கையும் கொண்டவர்கள் என்பதனால், அர்ச்சனை செய்வதன்மூலம் இறைவனை மகிழ்விக்கமுடியும் - அவனது அருளைப் பெறமுடியும் என்பதை அவர்கள் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

அர்ச்சனை என்பது ஆலயக்கிரியைகளில் ஓர் அங்கம். அபிஷேகம், அலங்காரம், நைவேத்யம், தீபாராதனை, அர்ச்சனை, புஷ்பாஞ்சலி, வேதபாராணம், திருமுறை ஓதுதல், ஆசீர்வாதம் என்று தொடர்கின்ற கிரியைகளின் வரிசையில் அர்ச்சனை இடம்பெறுவதைக் காணலாம்.

இந்த ஒழுங்கில் ஒரு காலத்துக்குரிய பூஜை நிறைவுபெற்றதும் அடியார்களின் விருப்பம் நிறைவேற்றப்படுகிறது. அதுவரை நிகழ்வது பொதுவாக அனைவருக்கும் உரியதாக பரார்த்த பூஜையாக அமைகிறது. அடியார்கள் ஒவ்வொருவரதும் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற அவர்களது பெயரில் செய்யப்படும் அர்ச்சனை வழிபாட்டை அவர்களுக்கான ஆத்மார்த்த வழிபாடு என்றும் சொல்லலாம். (உண்மையில் ஒருவர் தமது ஆன்மலாபம் கருதிச் செய்கின்ற சந்தியாவந்தனம், சிவபூஜை முதலியனவே ஆன்மார்த்த பூஜை எனப்படும்)

‘அர்ச்’ என்ற வடமொழி வினைச்சொல் வணக்கம், மரியாதை முதலிய பொருட்களைக் கொண்டது. எனவே, அர்ச்சனை என்பது வணங்குதல் என்ற பொருளைத் தரும். நம என்பதும் வணக்கம் என்ற பொருளை உடையதே. அதனால்தான் அர்ச்சனையின்போது நம என்ற சொல் பயன்படுகின்றது.

இங்கே நாம் முன்னர் பார்த்த கிரியைகளின் அம்சங்களான அபிஷேகம் (நீராட்டு) அலங்காரம் முதலியனவெல்லாம் நமக்குப் பிடித்தமானவற்றை அவனுக்குச் செய்கின்ற செயற்பாடுகள்தாம். வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் ஆகிய இறைவன் இவற்றை எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பதில்லை. தாய் தனக்குச் செய்யும் அன்பான செயற்பாடுகளைத் தானும் தன் தாய்க்குச் செய்துபார்க்க விரும்புகின்ற குழந்தை போல அவனது குழந்தைகளான அடியார்களும் அவனுக்கு இவற்றைச் செய்துபார்த்து மகிழ்கின்றனர்.

அவ்வகையில் அவனுக்கு வணக்கம் செலுத்துகின்ற முறைதான் அர்ச்சனை என்பதாகும். இக்கிரியையில் இரண்டு அம்சங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று இறைவனைப் பல பெயர்கள் சொல்லி அழைத்து அவனுக்கு வணக்கம் சொல்வது. மற்றது அவனது பாதங்களில் மலர் தூவி மகிழ்விப்பது. இவ்விரண்டும் ஒருசேர நிகழ்கின்றன.

குழந்தையைத் தாய் பாசத்தின் மிகுதியால் பல பெயர்கள் சொல்லி அழைத்து மகிழ்வது கண்கூடு. இதேபோன்ற ஒரு பாவனை காதலர்களுக்கிடையிலும் உண்டு. “கண்ணே, மணியே, கற்கண்டே, கட்டிக் கரும்பே” என்றெல்லாம் இந்த அழைப்பு இருக்கும். இதையும் கடந்து செல்லமாக அழைக்கும் அழைப்பில் கிண்டல் வார்த்தைகள், திட்டும் சொற்கள்கூட இடம்பெறுவதை அனுபவித்திருப்பார்கள் பலர். ஆனால் இவை யாவற்றுக்கும் அடிப்படை அன்பு ஒன்றே. அன்போடு இவர் அழைக்கிறார். அழைக்கப்படுபவர் அந்த அன்பில் திழைத்து மகிழ்கிறார். இதே செயற்பாடுதான் அர்ச்சனையிலும் காணப்படுகிறது.

இங்கு உச்சரிக்கப்படும் இறைவனின் பெயர்கள் சில அவனது தோற்றப் பொலிவுகளையும் அவனது திருக்கரங்கள் தாங்குகின்ற ஆயுதங்கள் ஆடை அணிகலன்கள் முதலியவற்றையும் வர்ணித்துப் போற்றுவவையாக அமையும். வேறு சில, அவனது வீரதீரச் செயல்கள், வெற்றிகள் முதலியவற்றை வியந்து போற்றுவவையாக அமையும். இன்னும் சில அவனது அருட் சிறப்புக்களையும் கருணையையும் புகழ்ந்துரைத்து நமது தேவைகளை வேண்டிநிற்பவையாக

அமையும். இவ்வாறான நாமங்கள் நாலாம் வேற்றுமையில் அமைந்து (கணேச - கணேசாய - கணபதிக்கு, தேவீ - தேவ்யை - தேவிக்கு, சிவ - சிவாய - சிவனுக்கு, கேது - கேதவே - கேதுவுக்கு, கணபதி - கணபதயே - கணபதிக்கு என்றிவ்வாறு...) அதைத் தொடர்ந்து நமஹ (வணக்கம்) என்ற சொல்லோடு சேர்ந்து “இன்னாருக்கு வணக்கம்” என்ற பொருளிலேயே அனைத்து அர்ச்சனை நாமங்களும் அமையும்.

இறைவனைப் பலவிதமான பெயர்களால் அர்ச்சகர் அழைக்கிறார். அந்த அழைப்புடன் சேர்த்து ஒவ்வொரு அழைப்புக்கு ஒவ்வொரு பூவாக மலர் சொரிவதும் நிகழ்கிறது. இரண்டு செயற்பாடுகளும் இறைவனை மகிழ்விப்பதனால் அவன் நமக்கு அருள்செய்கின்றான் என்பது நமது நம்பிக்கை.

பௌராணிக மரபில் வந்த பாரம்பரியமான இந்த நம்பிக்கை ஒருபுறம் இருக்க, தத்துவார்த்தமாக இதனை நோக்குவதும் பயன்தரும். இறைசிந்தனை என்பது மன ஒருமைப்பாடு. சீவான்மா தன்னை உணர்ந்து பரமான்ம லயிப்பில் திழைப்பதே முத்தியின்பம். இதுவே சமயத்தின் நோக்கம். அதற்கான பயிற்சியே சமய வழிபாடும் கிரியைகளும். இங்கே அர்ச்சனை நிகழுகின்றபோது அர்ச்சகரின் கைகள் மலர்களை இறைபதத்தில் தூவுகின்றன. வாய் அர்ச்சனை நாமங்களை உச்சரிக்கின்றன. அந்த நாமங்களால் சுட்டப்படும் இறைவனின் திருவுருவப் பொலிவு, திருவருட் செயற்பாடு, வீரதீரச் செயல்கள் முதலியவற்றில் அவரது மனம் ஈடுபடுகின்றது. மனம், வாக்கு, காயம் ஆகிய திரிகரணங்களும் இறைசிந்தனையில் லயிக்கின்றன. ஒருமைப்பாடு சித்திக்கின்றது.

அதுமட்டுமல்ல, அந்த அர்ச்சனை யாருக்காக நிகழ்கின்றதோ, அந்த அடியவரும் இவ்வித அனுபவத்தைப் பெறுகிறார். சில வேளைகளில் அர்ச்சகர் ஒருவர் நாமங்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்க இன்னொரு அர்ச்சகர் மலர் சொரிகின்ற சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. பஞ்சமுகார்ச்சனை, ஷண்முகார்ச்சனை, நவசக்தி அர்ச்சனை, லட்சார்ச்சனை முதலியன நிகழும்போது ஒருவர் மந்திரங்களை உச்சரித்துக் கொண்டிருக்க முறையே

ஐந்து, ஆறு, ஒன்பது, பத்து முதலிய எண்ணிக்கைகளில் அர்ச்சகர்கள் இறைவனைச் சூழ்ந்து நின்று பூக்களை இறைவனின் பாதங்களில் போடுவதுண்டு. இதனைப் பெருந்தொகையான பக்தர்கள் கூடிநின்று தரிசித்து மகிழ்வர். இவ்வேளைகளில் மிக அதிகமான அன்பர்களின் உள்ளங்கள் ஒரே சிந்தனையில் ஒருமித்து லயித்து நின்று ஆன்மீகப் பெருநிதியைப் பெருகச் செய்யும் அற்புதத்தைக் காணலாம். இவ்வகை நிகழ்வுகளில் மலர் சொரிகின்ற சிவாசார்யர்களின் உள்ளத்தை லயப்படுத்துவதற்காக அவர்கள் மீளவும் அந்த நாமங்களை உச்சரித்துக்கொண்டு மலர் இடுகின்ற வழக்கம் முன்னர் பல ஆலயங்களில் நிகழ்ந்து வந்தது. அது அதிக நேரம் எடுக்கும் என்பதால், அர்ச்சனை நாமங்களை ஒருவர்மட்டும் சொல்ல, அந்தந்தத் தெய்வ மூர்த்தங்களின் பீஜாட்சரங்கள் எனப்படும் மந்திர எழுத்துக்களையுடனும் (விநாயகர் - ஓம் கம், சுப்பிரமணியர் ஓம் ஸாம் ஸௌம், சிவன் - ஓம் ஹாம் ஹௌம்) ஏனையோர் ஒவ்வொரு நாமத்திற்கும் முன்னர் உச்சரிக்கின்ற மரபும் உண்டு.

அறிவியல் நோக்கில் இதனை நோக்கினால் மன ஒருமைப்பாடு (Concentration) என்னும் எண்ணக் குவிப்பு இங்கு நிகழ்வதால் ஒரு சக்தி வெளிப்பாடு ஏற்படுகிறது. பலர் இங்கு ஒருமித்த சிந்தனையில் ஈடுபடும்போது எண்ணக் கதிர்வீச்சுக்கள் பல ஒத்த அதிர்வுகளுடன் காணப்படுவதால் பரிவு எனப்படும் உயர்திறன் வெளிப்பாடு அங்கு எதிர்பார்ப்பது நியாயமாகின்றது.

இனி, இந்த அர்ச்சனைகள் கால நேர வசதிக்கு ஏற்பப் பல எண்ணிக்கைகளைக் கொண்ட நாமங்களாகப் பயன்படுத்தப்படுவதைக் காணலாம். சாதாரணமாகப் பதினாறு நாமங்கள் வரையில் சொல்லப்படும்போது நிறைவான ஓர் அர்ச்சனையாகக் கருதப்படுகிறது. அதற்கு மேல் தேவைப்படும்போது பயன்படுத்த வசதியாக 108 நாமங்கள் (அஷ்டோத்தர சத நாமம்), 300 நாமங்கள் (திரிசதி நாமம்), 1000 அல்லது 1008 நாமங்கள் (சஹஸ்ர அல்லது அஷ்டோத்தர சஹஸ்ர நாமம்) என்று இந்த வகையில் ஒவ்வொரு தெய்வ மூர்த்தங்களுக்கும் நாமாவளிகள் (அர்ச்சனைக்குரிய இறைநாம வரிசை) நம் முன்னோர்களால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

இத்தகைய நாமார்ச்சனை முறைக்கு ஆரம்ப மூலவித்தினை நாம் யஜுர்வேதத்தின் மத்தியில் காணலாம். சிவபிரானை ஸ்ரீருத்ரனாக வணங்கும் அந்தப்பகுதி ஸ்ரீருத்ரம் எனப்படும். மிகப் புராதனமான இந்த வேதமந்திரம் ருத்ரனைப் பலவித நாமங்கள் சொல்லித் துதிப்பதால் இப்பகுதிக்கு சதருத்ரியம் என்ற பெயரும் உண்டு. இங்குள்ள சத என்ற சொல்லுக்கு நூறு என்ற நேர் பொருள் இருப்பினும் இந்த இடத்தில் 'பல' என்ற பெருளே கொள்ளப்படவேண்டும். ஏனெனில் இங்கு நூறுக்கு மேற்பட்ட பெயர்கள் இடம்பெறுகின்றன.

இதையடுத்து அர்ச்சனை பற்றிய சிறப்பான ஒரு கதையை புராணங்களில் காணமுடிகிறது. மஹாவிஷ்ணு சிவபிரானுக்குத் தாமரை மலர்களால் அர்ச்சனை செய்கிறார். ஆயிரம் தாமரை மலர்களை எண்ணித் தயாராக வைத்துக் கொண்டு சஹஸ்ரநாமங்களைச் சொல்லி அர்ச்சனை செய்கிறார். அவரது பக்தியைச் சோதிப்பதற்காக இறைவன் ஒரு தாமரைமலரை மறைத்துவிடுகிறார். அர்ச்சனை செய்துகொண்டிருந்த விஷ்ணு கடைசி நாமத்துக்கு மலர் இல்லாமையைக் கண்டு மனம் பதைத்தவராகத் தமது கண்களில் ஒன்றையே (அவர் தாமரைக் கண்ணனல்லவா?) அகழ்ந்தெடுத்து அர்ச்சிக்கிறார். அதனால் மகிழ்ந்த சிவபிரான் அவரது கண்ணை வழங்கியதுமட்டுமல்லாமல் அவருக்குச் சக்கராயுதத்தை அன்பளிப்பாக அருளுகிறார். (மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்.....- திருப்பல்லாண்டு)

அர்ச்சனைக்குரிய சஹஸ்ர நாமங்கள் முதலியவை பெரும்பாலும் புராணங்களிலேயே காணப்படுகின்றன. (உதாரணமாக பிரம்மாண்ட புராணத்தில் லலிதா சஹஸ்ர நாமாவளி காணப்படுகிறது.) அங்கே அவை சுலோக ரூபத்தில் காணப்படும். அதனை அப்படியே பாராயணம் செய்வதும் உண்டு. ஸ்தோத்திர வடிவம் என இதனைக் கூறுவர். நாமங்களாகப் பிரித்து அர்ச்சனை செய்வதும் உண்டு. நாமாவளி (நாம அவளி - நாமங்களின் வரிசை) என இதனைக் கூறுவர்.

உதாரணமாக லலிதா சஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்திலும் லலிதா சஹஸ்ர நாமாவளியிலும் சிலவற்றைப் பார்ப்போம்.

ஸ்தோத்திர வடிவம்:

ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமஹாராஜ்ஞீ ஸ்ரீமத் சிம்மாசனேஸ்வரீ
சிதக்னி குண்ட சம்பூதா தேவகார்ய சமுத்யதா

இதன் நாமாவளி வடிவம்:

ஓம் ஸ்ரீமாத்ரே நமஹ

ஓம் ஸ்ரீமஹாராஜ்ஞீயை நமஹ

ஓம் ஸ்ரீமத் சிம்மாசனேஸ்வரீயை நமஹ

ஓம் சிதக்னிகுண்ட சம்பூதாயை நமஹ

ஓம் தேவகார்ய சமுத்யதாயை நமஹ

இனி, சில நாமங்களின் பொருளமைதியை நோக்குவோம்.

விநாயகர்:

ஓம் சுமுகாய நம: - ஓம் நல்ல(அழகிய, சாந்தமான)

முகமுடையவருக்கு வணக்கம்.

ஓம் ஏகதந்தாய நம: - ஓம் ஒற்றைக் கொம்பருக்கு வணக்கம்.

ஓம் கபிலாய நம: - ஓம் கபிலநிறமுடையவருக்கு வணக்கம்.

ஓம் கஜகர்ணாய நம: - ஓம் யானைக் காதருக்கு வணக்கம்.

ஓம் லம்போதராய நம:- ஓம் தொங்கிய (பெரிய)

வயிறுடையவருக்கு வணக்கம்.

ஓம் விகடாய நம: - ஓம் வினோதமானவருக்கு வணக்கம்.

ஓம் விக்னராஜாய நம:- ஓம் விக்கினங்களின் அரசருக்கு வணக்கம்.

ஓம் கணாதிபாய நம: - ஓம் கணங்களின் அதிபருக்கு வணக்கம்.

ஓம் மஹாகணபதயே நம: - ஓம் மஹாகணபதிக்கு வணக்கம்.

நாநாவித பத்ர புஷ்பாணி சமர்ப்பயாமி. - பலவிதமான பத்திர
புஷ்பங்களை சமர்ப்பிக்கிறேன்.

முருகன்:

ஓம் ஸ்கந்தாய நமஹ

- ஓம் ஸ்கந்தருக்கு

(ஒன்றுசேர்க்கப்பட்டவர்) வணக்கம்.

ஓம் குஹாய நமஹ.

- ஓம் குஹனுக்கு (இதக் குகையில்

இருப்பவன்) வணக்கம்.

ஓம் ஷண்முகாய நமஹ

- ஓம் சண்முகருக்கு

(ஆறுமுகத்தவர்) வணக்கம்.

- ஓம் பாலநேதர்சுதாய நமஹ - ஓம் நெற்றிக்கண்ணரின் மகனுக்கு
வணக்கம்.
- ஓம் ப்ரபவே நமஹ - ஓம் பிரபுவுக்கு வணக்கம்.
- ஓம் பிங்களாய நமஹ - ஓம் தீ வடிவானவருக்கு
வணக்கம்.
- ஓம் க்ருத்திகாகுனவே நமஹ - ஓம் கார்த்திகை மைந்தருக்கு
வணக்கம்.
- ஓம் சிகிவாஹனாய நமஹ - ஓம் மயில்வாகனருக்கு வணக்கம்.
- ஓம் த்விஷ்ட்புஜாய நமஹ - ஓம் பன்னிரு கரத்தருக்கு
வணக்கம்.

ஏலவே கூறியதுபோல, பல்வேறு வகைப்பட்ட விடயங்கள் அர்ச்சனை நாமங்களில் கையாளப்படுவது மொழியறிந்த இலக்கிய ரசனையாளர்களால் போற்றிப் படிக்கப்படும் ஒரு விடயமாகும். நமது ஆன்மீக நூல்கள் பல தத்துவ உண்மைகளை விளக்குதல், பிரார்த்தனைக்குப் பயன்படுதல் என்ற நிலைகளையும் கடந்து சுவைமிகுந்த இலக்கியங்கள் என்ற நிலையிலும் உள்ளன என்பதை ஆழ்ந்து படிப்போர் கண்டின்புகின்றனர். அந்த அளவுக்கு உவமை, உருவக அணிச் சிறப்புக்கள், சிருங்காரம் முதலிய ரசங்களின் அழகு, ஓசை நயம் மிகுந்த சொல்லடுக்கு இவையெல்லாம் விரவிக் காணப்படுகின்றன.

அந்த வகையிலும் சில உதாரணங்களை இங்கு காணலாம்.

1. கணபதி சஹஸ்ர நாமாவளியில் சில நாமங்கள் இதோ-

பிரபஞ்சம் யாவற்றையும் தன்னுள் அடக்கியவராயும் பிரபஞ்சம் எங்கும் நிறைந்திருப்பவராயும் விளங்கும் விநாயக பரத்துவத்தை விளக்கும் சில நாமங்கள்,

நதீ நத புஜாய நம - நதிகளைப் புயங்களாக உடையவருக்கு
வணக்கம்.

ஸர்ப்பாங்குளீயகாய - பாம்புகளை விரல்களாக உடையவர்.

தாரகாநகாய - நட்சத்திரங்களை நகங்களாக உடையவர்

குகூழிஸ்த யகூஷ கந்தர்வ ரகூஷ கின்னர மானுஷாய -
 வயிற்றினுள்ளே யகூஷர், கந்தர்வர், கின்னரர்,
 ராகூஷர், மானுடர் ஆகிய யாவரையும்
 உள்ளடக்கியிருப்பவர்.

ப்ருதுவீகடயே நம - பூமியை இடுப்பாக உடையவர்.

சொல்லடுக்கிற்குச் சில உதாரணங்கள்

ஸர்ப்ப ஹாரகடகூத்ராய நம - பாம்பினை இடுப்பில்
 ஆபரணமாக உடையவருக்கு வணக்கம்
 ஸர்ப்ப யஜ்ஞோபவீதவதே - பாம்பினைப் பூணூலாக
 அணிந்தவர்
 ஸர்ப்ப கோடரகடகாய - பாம்பினைக் காப்பாக அணிந்தவர்
 ஸர்ப்ப க்ரைவேயகாங்கதாய - பாம்பினைக் கழுத்தணியாகக்
 கொண்டவர்
 ஸர்ப்ப ககூஷாதராபந்தாய - பாம்பை உதரபந்தனமாகக்
 கொண்டவர்
 ஸர்ப்ப ராஜோத்தரீயகாய பாம்பை உத்தரியமாக
 அணிந்தவர்.

மிகநீண்ட அழகிய வாக்கியமாக அமையும் ஒரே நாமம்

ஐராவதாதி சர்வாசா வாரணாவரண ப்ரியாய நம - ஐராவதம்
 முதலிய எல்லா யானைகளும் ஆவரணமாகச் சூழ்ந்திருக்க
 விரும்புபவருக்கு வணக்கம்.

2. லலிதா த்ரிசதி நாமாவளியில் சில நாமங்கள்:

ஹ்ரீங்கார மணிதீபார்ச்சிஷே நம - ஹ்ரீங்காரமாகிய
 மணித்தீபத்தினால் அர்ச்சிக்கப்படுபவளுக்கு வணக்கம்.
 ஹ்ரீங்கார தரு சாரிகாயை - ஹ்ரீங்காரமாகிய மரத்திலிருக்கும்
 மைனாக் குருவி போன்றவள்
 ஹ்ரீங்கார பேடகமணயே - ஹ்ரீங்காரமாகிய
 பெட்டகத்திலிருக்கும் இரத்தினம் போன்றவள்
 ஹ்ரீங்கார ஆஸ்தான நர்த்தக்யை - ஹ்ரீங்காரமாகிய
 ஆஸ்தானத்திற்கு நர்த்தகியானவள்

(ஹ்ரீங்காரம் என்பது அம்பிகையின் மந்திர அக்ஷரமாகும்.)

3. ஸ்ரீ சுப்ரம்மண்ய த்ரிசதி நாமாவளியில் சில நாமங்கள்:

சசீமாங்கல்ய ரக்ஷணாய நம - இந்திராணியின் மாங்கல்யத்தைக் காத்தவனுக்கு வணக்கம்.

(அசுரர்களிடமிருந்து இந்திரனைக் காத்தவன் என்பது பொருள்)
சதகோடி ரவி ப்ரபாய நம - நூறுகோடி சூரியர்கள் சேர்ந்த ஒளியை உடையவன்

சசீநாத சதுர்வக்த்ர தேவ தைத்யாதி வந்திதாய - சசியின் கணவனான இந்திரன், நான்முகன் ஆகிய பிரமன், தேவர்கள், அசுரர்கள் முதலியோரால் வணங்கப்படுபவன்.
சசீசார்த்தி ஹராய - சசியின் தலைவன் ஆகிய இந்திரனின் துன்பத்தைப் போக்கியவன்

(சசீச - சசி ஈச, ஆர்த்தி - துன்பம், ஹர - அழித்த)

சங்கபாணி விதிப்யாஞ்ச பார்ஸ்வயோ ருபசேவிதாய - சங்கைக் கையில் ஏந்தியவராகிய விஷ்ணுவாலும் விதி ஆகிய பிரம்மாவினாலும் இருபுறத்திலும் நின்று சேவிக்கப்படுகின்றவர் வஜ்ரஹஸ்தகதா வல்லீ வாம தக்ஷிண சேவிதாய

- வஜ்ராயுதமேந்தியவனாகிய இந்திரனின் புதல்வியாகிய தெய்வயானையாலும் வள்ளியாலும் முறையே இடதும் வலதுமாகிய இருபுறங்களிலும் நின்று சேவிக்கப்படுகின்றவர்

பக்த சாலோக்ய சாமீப்ய ரூப மோக்ஷ வர ப்ரதாய

- பக்தர்களுக்கு சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம், சாயுச்யம் ஆகிய முத்திகளை அருள்பவர்.

பவ வைத்யாய - பிறவிப்பிணிக்கு வைத்தியர்

பவௌஷதாய - பிறவிப்பிணிக்கு மருந்து

பவகன் - பிறவியை அழிப்பவர்.

பவாந்தகார மார்த்தண்டாய - பிறவியாகிய இருளைப் போக்கும் சூரியன்.

பவசாகர நாவிகா - பிறவியாகிய சமுத்திரத்தைக் கடக்கும் ஓடம்.

இவ்வாறு அர்ச்சனையில் பயன்படும் நாமங்களைப் பொருளுணர்ந்து சொல்லி பக்தியுடன் மலர்சொரிந்து வழிபடும்போது ஏற்படும் ஆனந்த நிறைவிற்கு ஈடு இணை ஏது.

அதனால்தான் முன்னர் குறிப்பிட்டவாறு பலவேறு எண்ணிக்கைகளில் நாமாவளிகள் அமைந்துள்ளன. இவற்றை வசதிபோல் இறைவழிபாட்டுக்குப் பயன்படுத்துகின்றனர். சிவபிரானுக்கு ஐந்து முகங்கள் உள்ளன. (ஈசானம், தத்புருஷம், அகோரம், வாமதேவம், சத்யோஜாதம்) விநாயகருக்கும் இவ்விதமாக அமைந்து பஞ்சமுக விநாயகர் காணப்படுகிறார். இவர்களுக்கு ஒவ்வொரு முகத்துக்கும் ஒவ்வொரு அர்ச்சகராக நின்று அர்ச்சனை செய்வது பஞ்சமுகார்ச்சனை எனப்படும்.

இவ்வைந்து முகங்களுடன் அதோமுகம் (அல்லது அம்பிகையின் முகம்) சேர்ந்து ஆறுமுகத்தோடு காட்சிதரும் சண்முகப் பெருமானுக்கு ஆறு அந்தணர்கள் நின்று அர்ச்சனை செய்வது சண்முகார்ச்சனை ஆகின்றது.

அம்பிகைக்கு நவசக்தி எனும் ஒன்பது சக்திகளின் வடிவாகப் பாவித்து ஒன்பது அர்ச்சகர்கள் சுற்றிநின்று அர்ச்சிப்பது நவசக்தி அர்ச்சனை ஆகின்றது.

எந்த ஒரு முர்த்திக்காவது பத்து அர்ச்சகர்கள் ஒரு தடவை சஹஸ்ர நாமத்தினால் அர்ச்சனை செய்யும்போது பத்தாயிரம் தடவை அர்ச்சிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு பத்து நாள் அர்ச்சித்தால் இலட்சம் அர்ச்சனை ஆகின்றது. இது இலட்சார்ச்சனை எனப்படும். இதனை ஐந்துபேர் இருபது நாட்களில் அர்ச்சிப்பதன்மூலமும் செய்யலாம். ஒரே நாளில் இருபது தடவை ஐந்து பேர் அல்லது பத்துத் தடவை பத்துப் பேர் சஹஸ்ர நாமார்ச்சனை செய்வதன் மூலம் ஏகதின லட்சார்ச்சனை நடைபெறுகிறது.

இவ்வாறு தொடர்ந்து நூறு நாட்கள் செய்து கோடி அர்ச்சனை நிகழ்த்துவதும் உண்டு.

அர்ச்சனை பாட்டேயாகும் என்று அடியவர் ஒருவர் பாடியிருக்கிறாரல்லவா? ஆண்டவனுக்கு மிகவும் பிடித்தமான இந்த வழிபாட்டை உண்மை அன்போடு உளம் உருகிப் பொருள் உணர்ந்து நிகழ்த்துவோமாக.

